

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/404/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

403/2015. számú (XI. 26.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2015. augusztus 11-én előterjesztett **panaszát** a 2015. november 26-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – a K. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2015. augusztus 11-én, elektronikus úton terjesztette elő a panaszát, a vele szemben 2015. július 15-én és július 24-én fogantató rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2015. július 15-én, 13 óra 20 perckor indult el K. város A. J. utca 2. szám előtt parkoló gépjármű anyós ülésén várakozott a kollégájára, amikor arra lett figyelmes, hogy mögötte egy rendőrautó állt meg. Kék, piros fényjelzéssel és egy halk rendőrségi kürt kíséretében. Ezután a rendőr odasétált a vezető oldali üléshez és mivel az ablak le volt húzva így átszólt a panaszosnak, hogy „Jó napot kívánok! Közúti ellenőrzés, jogosítványt, forgalmi kérelmet ellenőrzés céljából!”. Ekkor a panaszos közölte vele, hogy kollégája, aki a gépjárművet elhagyta már legalább két perce nem tudja, hogy hol van, de gondolja mindjárt jön. Ekkor a rendőr a panaszosra ordítva ismét közölte, hogy közúti ellenőrzés, forgalmi és jogosítványt kér. Ezután a panaszos az autóból kiszállva közölte a rendőrrel, hogy mint láthatja nem ő vezetett, így a kért okmányokat nem tudja átadni neki.

---

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Ekkor másodjára is a panaszosra ordított és ugyancsak a jogosítványát és forgalmiját kérte tőle. A panaszos megint közölte vele, hogy a gépjárművet nem ő vezette, de személyi igazolvánnyal tudja magát igazolni. A panaszos mindezt úgy tette, hogy a gépkocsi jobb hátuljánál állt. Ezután a rendőr se szó, se beszéd, neki lökte a panaszoszt a gépjárműnek és az alkarjával a nyakát neki tolta a karosszériának. Majd miután megkérdezte tőle, hogy ezt mégis miért teszi, a jobb karját elkapva a testét megfordítva, ismételten nekilökte a panaszoszt úgy, hogy most már arccal a karosszéria felé volt és meg is bilincselte. A panaszos ismételten megkérdezte, hogy erre mi szükség van. (Zárójelben megjegyezte, hogy egészen a beadvány írásának napjáig, azaz 2015. augusztus 10-éig választ nem kapott), a rendőr szó nélkül a rendőrségi gépjármű felé terelte őt és ráordítva közölte, hogy szálljon be abba a „kib*szott” gépjárműbe, ahogy ő mondta. Ekkor megint megkérdezte a panaszos a rendőrt, hogy erre mi szükség van. Ezután a rendőr a panaszos fejét a jobb hátsó ajtó felső vázának verte, amitől a panaszos megszedült és így rakta őt be a gépjármű hátsó ülésére. A panaszos elmondta beadványában, hogy 2009. november 7-én közlekedési balesete volt, amelyben a bíróság megállapította, hogy nem ő volt a hibás. Gerinc, koponya, kéz, láb, mellkas sérülést szenvedett ennek során. A balesetből adódóan a koponyája eltört és a bal fülében a piramis csont is. Ezért az autóban ülve kissé ingerülten, de csúnya szót nem használva kérdőre vonta a rendőrt azzal, hogy „normális?”, amelyre a válasza egy igen lekezelő „fogd be a pofádat, b*zd meg” volt. Ezután a K. város B. N. A. utcában lévő rendőrségre szállította a rendőr a panaszoszt. Ez a cselekmény nem telt bele 5 percbe. Ekkor a kocsiból erőszakosan rángatva előállította a rendőr a panaszoszt a kapitányságon, egy hátsó, félreeső szobában. Eközben már negyedjére kérlelte a balesetéből kifolyólag, azon belül is a gerincsérülésére hivatkozva, hogy legyen kedves a bilincset lazítsa meg, illetve a kezét ne hátra, hanem előre tegye, mivel neki fájdalommal jár hátra tartott kézzel ülni, és állni egyáltalán. A rendőr válasza erre ugyancsak, a „kussolj, b*zd meg” volt. Ezt követően a rendőr a panaszoszt felszólította, hogy igazolja magát a személyi igazolványával. Mivel a panaszos nem tudott hátrabilincselni kézzel a nadrágja oldalzsebébe nyúlva, így ismételten kérte a rendőrt, hogy a bilincset fordítsa meg a kezén, mert különben nem tudja elővenni az iratait. Ekkor nagy nehezen a bilincset szorosan, már-már erősen átfordította úgy, hogy a kezei az elülső combján legyenek. A panaszos csak ekkor tudta átnyújtani neki az iratait és közölte a rendőrrel, hogy mindezt a gépjárműnél is meg tudta volna tenni, ha hagyta volna. Miután a panaszos irataival leült a számítógépéhez a belső szobában, megint káromkodásban tört ki és közölte (itt már annyira feszült és rosszul volt a panaszos, hogy nem emlékszik pontosan a szavakra), hogy ez a számítógép sz*r és menjenek egy másikhoz. Ezután a bilincset megfogva átrángatta a panaszoszt az előtérben lévő számítógéphez, majd nemes egyszerűséggel fogta a panaszos iratait és ledobta az asztalra egy gép előtt tartózkodó hölgy elé. Ekkor a panaszos kérte, hogy az adatait bizalmasan kezelje, majd a rendőr megint ráordítva közölte, hogy maradjon a panaszos végre csendben. A panaszos ekkor megint rákérdezett, hogy miért rángatta ide őt, amelyre a válasz ugyancsak az volt (ordítva), hogy maradjon már csendben, nem kérdezhet. Ezután türelmesen ült a panaszos, legalább 20-30 percet az előtérben úgy, hogy közben csak annyit mondott a rendőr, hogy „Kell ez neked, Z-ám? Jogosítvány nélküli vezetés?”. A panaszos előadta, hogy ezen a ponton már köpni-nyelni nem tudott. Ekkor már meg se mert szólalni, mivel a rendőri brutalitás miatt egy kicsit megijedt és féltette az amúgy sem jó egészségét és sajnos a rendőrön lehetett látni, hogy nem éppen egy türelmes, higgadt ember. 30-60 perc elteltével előjött a panaszos szembe fellépő rendőr és közölte, hogy mehet. A panaszos ekkor közölte vele, hogy panasszal kíván élni, amit ő elfelejtett közölni vele, hogy a magyar jogban erre van lehetőség; sőt a panaszos jogait egyszer sem ismertette a rendőr. Ekkor a rendőr ismételten ingerülten a panaszos elé dobott egy kinyomtatott papírt és rámutatott arra a helyre, ahová leírhatja a panaszos a panaszát. Ekkor ismét szót kért és közölte a rendőrrel, hogy az a 15 x 10 centiméteres hely a papíron, ahova rámutatott nem biztos, hogy elegendő lesz a

papíron, Ekkor a rendőr azt mondta, hogy ez van, akkor írjon kis betűvel. Ekkor a panaszos úgy gondolta, hogy ez több mint felháborító és egy pár mondat után abbahagyta és közölte a rendőrrel, hogy inkább átmegy panaszt tenni a K. Rendőrkapitányságra. Ezután se szó, se beszéd, kitessekelte a panaszos az utcára. Ekkor megint megkérdezte a panaszos, hogy miért állították elő. A rendőr hozzá se szólt és bement a rendőrségre, az ajtót pedig becsukta maga után. Ezután az autójához visszasietve észrevette a panaszos, hogy a kollégája már nem várja kint a gépjárműnél, így elővette a mobiltelefonját és felhívta a kollégáját, akivel közölte a tényállást. Kérte őt, hogy jöjjön érte vissza és együtt menjenek el a K. Rendőrkapitányságra, hogy ott panaszt tegyenek. 16 óra 30 perckor érkeztek meg a K. Rendőrkapitányságra, ahol zárt kapukba ütközött, csengetés után sem jelentkezett senki. Kis idő elteltével, kb. 3 perc, kijött egy rendőr, akitől megkérdezte a panaszos, hogy itt van-e a bejárat. Közölte, hogy igen, csengessen. A rendőrnek ezután mondta a panaszos, hogy már csengetett, azonban arra semmilyen reakció nem volt. Ezután a rendőr az utcán állva a nyitott ablak felé fordulva bekiabált, hogy „M. keresnek!”. Kisvártatva megjött az ablakba M. is, aki ránézésre rendőr, mivel rendőr egyenruhába volt öltözve és megkérdezte a panaszosról gúnyos mosoly kíséretében, hogy „igen?????”. A panaszos erre mondta, hogy szeretne panaszt tenni. M. a panaszos legnagyobb megdöbbenésére közölte, hogy most nem lehet. A panaszos a bejáratnál nagy fakapura bámulva észrevett egy papírt, amire ki volt tűzve, hogy panaszbejelentés 16 órától. ezután ismét a hölgy felé fordult és szóvá tette, hogy a papíron az áll, hogy 16 óra után tehető panaszbejelentés és most az órájára pillantva 16 óra 40 perc van. Ekkor M. ismételt közölte a panasossal, hogy most nem tud panaszt tenni, jöjjön vissza reggel, majd elment az ablakból, így további kérdéseire nem kapott választ. A panaszos ekkor felhívta az ügyvédjét, hogy mégis mi tévő legyen. Ekkor azt a tanácsot kapta, hogy hívja fel a Megyei Rendőrfőkapitányságot és próbáljon meg ott is panaszt tenni. Ennek a panaszos eleget tett és már tárcsázta is az interneten fellelhető telefonszámot. Valaki fel is vette a telefont, akinek sajnos a panaszos nem emlékszik a nevére és kapcsolta őt az ügyeleteshez, akinek szintén elmondta a panaszos a problémáját, de ő a panaszos legnagyobb megdöbbenésére közölte, hogy hallott az esetről és ő nem tud mit csinálni és ne tartsák fel a vonalat és tegye le. Ez így is történt.

Másnap (2015. július 16-án) 9 óra és 9 óra 30 perc között ismételt próbált panaszt tenni a K. Rendőrkapitányságon, ahol ugyancsak elzavarták az ablakból, mégpedig azzal az ürüggyel, hogy nem tehet panaszt. A rendőr a panaszos kifejezett kérése ellenére nem volt hajlandó bemutatkozni vagy a jelvéyszámát megadni nemes egyszerűséggel, mint aki jól végezte a dolgát, fogta magát és bement a kapitányságra. Ezután hívta fel a panaszos a 107-es rendőrségi hívószámot, hogy mégis mi történik vele. Ez egy rossz vicc? Vagy mégis micsoda? A 107-es hívószámon egy nagyon kedves hölgy rögzítette a panaszát, majd kérte, hogy keresse fel a központi panaszirodát. Miután a hölgygel folytatott telefonbeszélgetésüket befejezte, azonnal tárcsázta a központi panaszirodát, ahol szintén egy nagyon kedves hölgy tájékoztatta őt a teendőkről, hogy 30 napig e-mailben tehet panaszt a rendőri intézkedés ellen az alábbi e-mail címen [e-mail cím]. A panaszos miután lerakta a telefont, egy privát szám hívta. Felvette és a vonal túlsó végén a Sz. Rendőrkapitányság ügyeletes hívta, ugyanaz a személy, aki az előző nap közölte, hogy hallott az esetről és ne tartsák fel a vonalat. Itt egy kicsit meglepődött a panaszos, hiszen végre kezdett megörülni annak, hogy valaki végre foglalkozik vele. Ekkor a rendőr a panaszos legnagyobb megdöbbenésére közölte, hogy mit is panaszkodik; illetve ha mégsem lett feljelentve, akkor is panaszkodna-e. A panaszos a döbbenettől szóhoz sem tudott jutni, csak hebegett és habogott. A panaszos tényleg annyira meglepődött, hogy nem is emlékszik arra, hogy ezen közlés után tulajdonképpen miről is beszélgetett a rendőrrel. Arra emlékszik csak, hogy a beszélgetésük biztosan nem tartott 5 percnél tovább és a panaszát ugyanúgy nem kívánta rögzíteni még úgy sem, hogy felajánlotta neki, hogy a saját költségén elmegy Sz-ra. Itt és erre kristálytisztán emlékszik a panaszos,

hogy az ügyeletes erre azt mondta, hogy oda ne menjen, hanem menjen K-ra, mert ott nem tudtak vele foglalkozni. Ezután a panaszos gondolta nem indulatból és elkeseredésből ír; gondolta vár pár napot, hátha talál magában vagy a viselkedésében hibát.

2015. július 24-én, a délutáni órákban a barátnőjével úgy döntöttek, hogy a nagy melegre való tekintettel kimennek gépkocsival a B. strandfürdőbe. K. város J. A. út és a B.-Zs. út kereszteződésében a panaszos arra lett figyelmes, hogy rendőrautó elkezdte őt követni. Szorosán, a követési távolságot korántsem betartva, már-már feszült helyzetet teremtve egészen B. IV. B. K. út és a K. K. út kereszteződéséig követte őt. Itt bekanyarodva a B. IV. B. K. útra a rendőrautóból felszólalt a hangjelzés. A panaszos emlékezete szerint a fényjelzés is működött. A rendőrautó a panaszos gépjárműve elé robbant; elmondása szerint épeszű ember nem vezet így. Beállt a panaszos elé és vészfékezésre készítette őt. Pár másodperc múlva a rendőr kiszállt az autóból és gúnyosan, már-már dalolászva, mosollyal az arcán elkérte az iratait, amelyeket a panaszos készségesen át is nyújtott neki. Erre a rendőr meglepődve kérdezte a panaszost, hogy neki van ezek szerint jogosítványa. Amire a panaszos igenlő választ adott. A rendőr feje erre vérvörös lett és megkérte a panaszost, hogy fáradjon vele a rendőrségi gépjárműhöz. Itt pár perc várakozás történt, majd a panaszos ismételtlen megdöbbenve tapasztalta, hogy jött még egy rendőrautó, amiben ketten ültek. Kiszállva a rendőrautóból, illedelmesen köszönt mind a két rendőrtiszt és átvették a panaszos iratait, a másik, őt igazoltató rendőrtől. Ekkor a tapasztaltabb, idősebb rendőr közölte, hogy „Te! Ennek van jogosítványa!”. Ekkor a panaszost elsőnek igazoltató rendőr közölte a két kollégájával, hogy bocsánat, ő azt hitte, hogy a panaszosnak nincs jogosítványa. Ekkor az idősebb rendőr kezét nyújtott a panaszosnak és sűrű elnézések közepette elbúcsúzott a panaszostól. Ezután ismételtlen ketten maradt a panaszos az őt igazoltató rendőrrel a rendőr gépjárművénel. Ekkor a rendőr megkérdezte tőle, hogy válthatnának-e pár szót privát dolgokban. Erre a panaszos bólintott és kérte, hogy közölje akkor, hogy mit szeretne. A rendőr elmondta, hogy hívja már fel azt a kollégáját, aki eljárás alá vonta őt még a múlt héten és beszéljék már meg ezt a dolgot, ne tegyen panaszt rá, mert neki ez nem biztos, hogy annyira jó lesz. Erre a panaszos közölte vele, hogy lehetetlen, hiszen aki itt hibázott az nem ő volt. Ezután a rendőr a telefonját elővéve – a színe biztos ezüst volt és a márkája talán S. – fogta és lefotózta a panaszos jogosítványát és a K. Okmányiroda által adott A/4-es lapot, amely tanúsítja, hogy a panaszos 2015. július 20-tól ismételtlen érvényes vezetői engedéllyel rendelkezik. Ekkor a panaszos rákérdezett, hogy ezt mégis miért teszi, illetve ezt ki is engedte meg neki. Erre nemes egyszerűséggel az volt a rendőrnek a válasza, hogy fogja, kinyomtatja és kiteszi a falújságra, hogy ne b*szassák őt a kollégái. A rendőrt a panaszos felszólította, hogy ehhez nem járul hozzá, nem engedi, hogy az iratait közszemlére tegyék, így megkérte a rendőrt, hogy azonnal törölje ki a telefonjából az általa lefényképezett képeket. Erre egy nemleges választ kapva a rendőr nemes egyszerűséggel fogva magát, beült a gépjárművébe, felhúzta az ablakát. Eközben a telefonjával babrált. A meglepettségtől a panaszos teljesen legyökerezett és arra lett figyelmes, hogy még egy rendőrautó csatlakozott hozzájuk úgy, hogy a jobb oldali sávot és a baloldali szembejövő sávot is elfoglalták. Ekkor letekerték mind a két autóban az ablakot, váltottak pár mondatot (1-2 perc) és mind a két rendőrautó tovább állt. A panaszos a döbbenettől még mindig nem tudott egy lépést sem megtenni. A barátnője szállt ki a gépjárműből és kérdezte meg, hogy mi a baj. Itt kissé zavartan, de visszaült a gépjárműbe és továbbhaladt.

2015. augusztus 5-én beidéztek a K. B. N. A. utca rendőrkapitányságra. Itt a panaszát kellett volna ecsetelnie. A vele eljáró előadó kérte, hogy diktálja be a panaszát, de a jogait itt sem ismertették a panaszosnak. Itt is fel kellett hívnia a rendőr figyelmét arra, hogy nem kíván vallomást tenni és ehhez, ha jól tudja joga van. Erre egy bólintás volt a válasz, majd

kisvártatva hozta a papírokat, hogy írja azokat alá. Itt az szerepelt, hogy a panaszos tartózkodási helye micsoda, amely kapcsán felhívta a panaszos a rendőr figyelmét arra, hogy a tartózkodási címe megfelel a lakcímkártyáján található állandó lakcímmel és legyen kedves átjavítani. Ezt egy tollal meg is tette. A panaszos ügyében ő volt a harmadik rendőr, aki vele szemben eljár 2015. július 15-e óta. Itt végre választ kapott arra a kérdésére, amit egyébként 2015. július 15-óta nem kapott, hogy mégis miért lett előállítva. Ennek az oka pedig a jogosítvány nélküli vezetés volt. Ekkor a panaszos megkérdezte a rendőrt, hogy ez egy vicc-e tulajdonképpen, amelyre az volt a válasza, hogy nem ez teljesen komoly. Majd a Kisújszállási szabálysértési osztály jár el a panaszos ügyében, így ott panaszkozhat tovább.

A panaszos ezen a ponton elmondta, hogy mikor és hol született; büntetlen előéletű, erkölcsi bizonyítványa tiszta és megkérdőjelezhetetlen. 2002-óta a távközlésben dolgozik, kisebb kitérőkkel. 2008-tól B-en taxizott és N-ban sofőrködött. A 2009. november 7-én bekövetkezett közlekedési balesetben annyira megsérült, hogy többszörös koponyatörése volt. A gerince, a karja, a lába és a mellkasa is sérült. Ebben a balesetben nem ő volt a hibás, amelyet a bíróság jogerős ítéletében tisztázott. Jelenleg a D.-M. Kft. alkalmazásában áll a K. 59-es primer területen. Kollégájával, először N. Gy-gyel 2014. május 1-től 2015. február 1-ig, utána pedig E. D-dal 2015. február 1-től a mai napig közösen látták el a napi feladatokat autóval, aminek a rendszáma (...). A gépjármű M. K. I. tulajdona, aki a panaszos keresztanyja, akinek a gépjármű kölcsönadásával kapcsolatban az volt az egyetlen kikötése, hogy a panaszos nem vezethet, mivel nem rendelkezik érvényes jogosítvánnyal. A főnöke a panaszos szakmai tudását alapul véve és a korlátozott mozgásának eleget téve olyan kollégákat alkalmazott a panaszos mellé, akik rendelkeznek érvényes jogosítvánnyal, bejelentett hivatalos munkarendben. Ez a NAV-nál le is kérdezhető. A panaszos ismételten nyomatékosan elmondta, hogy becsületes és tisztességes állampolgár, így joggal érezhette azt, hogy ami vele történt az túlon túl is megalázó ránézve. Érdekességként azt is megemlítette, hogy a mostani barátnője édesanyja (N. I.) a K. Rendőrségen takarítónő. Az ominózus esettel igencsak összefüggés lehet, mivel 2015. július 15-én a panaszos számára igencsak felkavaró élményekkel végződő igazoltatása előtt a panaszos a kollégájával a B.-N. A. utcai C. áruházban vásárolt, ami a rendőrséggel sréhan van az utcában. A panaszos már akkor figyelmes lett arra, hogy N. I. a rendőrség takarítónője bőszen mutogat a rendőrautóban ülő rendőrnek, majd a panaszos után. Ezt követően a panaszos joggal feltételezhetné, hogy mindez, ami történt vele, ez bizony N. I. kérésére történt, mivel az apósának és a barátnőjének, valamint a panaszosnak sem felhőtlen a kapcsolata vele. Tavaly októberben, vagy novemberben váltak el B. S. és N. I. Azóta N. I. feljelentette a saját lányát a bíróságon, hogy a panaszossal élettársi viszonyt folytat és nem kíván számára több gyerektartást fizetni. A panaszos barátnője a K. M. Zs. Gimnáziumban a 4. évet kezdi szeptemberben. Joggal gondolhatta azt a panaszos, hogy egy elharagosodott családi viszály áldozata lett. Mivel N. I. a rendőrségen dolgozik, így joggal feltételezhetné azt a panaszos, hogy ez az egész meghurcolás az ő kérésére történt.

A panaszos az előadottakra tekintettel érdeklődik, hogy ez az eset jól van így? A rendőrségnek nincs jobb dolga annál, mintsem egy családi viszályba beavatkozva a másíknak kárt okozzon? Megvádolhatnak bárkit hamis vádakkal és a rendőri mivoltát kihasználva feljelenthetik egy olyan cselekményért, amelyet el sem követett? Magáról megfélekedző rendőrnek az a legjobb dolga, hogy egy becsületes állampolgár jogait földig tiporja?

A panaszos arról is tájékoztatta a rendőrséget, hogy 2015. augusztus 10-én átvett egy levelet a Kerületi Rendőrkapitányság Szabálysértési hatóságától, amely szerint: „jogszerű

intézkedéssel szembeni engedetlenség és személyazonosság igazolásával kapcsolatos kötelességek megszegése és engedély nélküli vezetés és közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértések elkövetése miatt halmazati büntetésként 130.000 Forint pénzbírsággal sújtják és 12 hónap időtartamra eltiltják a közúti közlekedéstől.”

Ezen indokokra tekintettel kérelmezi a panaszos a rendőri intézkedés felülvizsgálatát.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a K. Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A K. Rendőrkapitányság vezetője 2015. szeptember 22-én készített átiratából az alábbiak derülnek ki.

A K. Rendőrkapitányság panasz eljárás keretében vizsgálta a panaszossal szemben 2015. július 15-én fogatosított rendőri intézkedést. A vizsgálat befejezését követően, a 2015. augusztus 12-én kelt határozattal a panaszos panaszát elutasították.

2015. augusztus 18-én érkezett a K. Rendőrkapitánysághoz a Megyei Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: MRFK) Ellenőrzési Szolgálatától, panasz számon iktatott, a panaszos által, az Országos Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálat Központi Panaszirodájának e-mailben megküldött, a panaszossal szemben 2015. július 15-én, K-on történt rendőri intézkedéssel szembeni panasz, amelyet panasz eljárás keretében vizsgálnak.

A panaszossal szemben végrehajtott intézkedés célja az volt, hogy ellenőrizzék a településen az intézkedő rendőr által többször észlelt gépjárműt és annak vezetőjét a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 30. §-ában és a 19/24 program keretében meghatározott fokozott ellenőrzésben foglaltak alapján. Az intézkedés menetét a szabálysértési feljelentés, az előállításról szóló jelentés, V. A. kihallgatási jegyzőkönyve és a rendőri intézkedéssel szembeni panasz elbírálásáról szóló határozat részletesen tartalmazza.

Az intézkedő rendőr a panaszos által vezetett gépjármű után haladt, ennek során a megállítási szándékot és a rendőri intézkedést a szolgálati gépjármű megkülönböztető jelzésével jelezte, majd a megálló panaszos járműve mögött állt meg az intézkedő a szolgálati gépkocsival. A megállítást a szabálysértési feljelentés, V. A. kihallgatási jegyzőkönyve, V. T. meghallgatási jegyzőkönyve és T. J. M. meghallgatási jegyzőkönyve tartalmazzák.

A rendőr az intézkedés teljes kimenetele alatt nem kiabált, illetve nem is ordított a panaszossal. A panaszos által leírtakkal ellentétben, az intézkedő elmondását támasztja alá a V. T. meghallgatási jegyzőkönyvben leírtak, amely szerint a rendőr kulturáltan intézkedett.

Az intézkedő rendőr testi kényszerrel nem alkalmazott, így testi kényszerrel nem került sor. Az intézkedést egy rendőr fogatosította és hajtotta végre, a panaszos elmondásán kívül a kérdéses eseményt más nem támasztja alá. A fenti iratokból olyan körülmény nem nyert megállapítást, amely a panaszos elmondását igazolná. A V. A. kihallgatási jegyzőkönyve, a

V. T. meghallgatási jegyzőkönyve a panaszos elmondását cáfolja, az adatok alapján a panaszos nem működött együtt az intézkedővel, nem tett eleget a rendőri felszólításnak.

Az intézkedő rendőr egyedül intézkedett, a panaszos nem volt hajlandó magát igazolni, valamint a rendőri felszólításnak nem tette eleget, ezért az intézkedő az előállítás mellett döntött, amely során az intézkedés sikeres bejezése, a szökés megakadályozása érdekében a panaszos kezeit hátra helyzetbe bilincselte. Az intézkedés általános számon iktatott jelentés előállításáról leírtak alapján történt. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 41. § (1) bekezdése alapján alkalmazta a rendőr a panaszossal szemben a bilincset, amely szerint az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben, különösen azzal szemben indokolt, g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.

Az intézkedő rendőr közölte a panaszossal, hogy elő fogja állítani, és meg fogja bilincselni. Az általános számon iktatott jelentés előállításáról leírtak alapján, a tájékoztatás megtörtént.

Az intézkedő tájékoztatta a panaszost az intézkedés céljáról, okáról, arról, hogy mivel nem hajlandó együttműködni, igazolni magát, így előállítja, megbilincseli. Az intézkedést, a tájékoztatást az általános számon iktatott jelentés előállításáról és a V. A. kihallgatási jegyzőkönyve tartalmazza.

Az intézkedő rendőr nem kiabált, nem ordított a panaszossal. A panaszos elmondását kívülálló tanúval bizonyítani nem lehet, de az ellenkezőjét V. T. meghallgatási jegyzőkönyve bizonyítja.

Az intézkedő nem bántalmazta a panaszost, a hátrabilincselte kezű panaszost a szolgálati gépkocsi hátsó ülésére ültette. A panaszos elmondását kívülálló tanúval bizonyítani nem lehetett, aki a meghallgatások alkalmával nem volt hajlandó nyilatkozni, orvosi igazolást a sérüléseiről nem csatolt; az általános számon iktatott jelentés előállításáról mellékleteiben a „nyilatkozaton” úgy nyilatkozott, hogy sérülése a rendőri intézkedés során „nem” keletkezett, ezen nyilatkozatot aláírta; továbbá az igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról okiraton „a személyi szabadság korlátozásának időtartama alatt sérülése nem keletkezett” nyilatkozatot tette, amelyet aláírt.

Az intézkedő rendőr a panaszossal szemben nem káromkodott, obszcén kifejezéseket nem használt. A gépjárműben csak a panaszos és az intézkedő rendőr tartózkodott, ezen körülményt sem alátámasztani, sem cáfolni nem lehetett.

A panaszost az intézkedő rendőr a személyazonosságának a megállapítása végett, az Rtv. 33. § (2) bekezdés a) pontja – aki a rendőri felszólításra az igazolást megtagadja – és az f) pontja – aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja – alapján állította elő. A személyi szabadság korlátozása 2015. július 15-én 13 óra 50 perctől 15 óra 25 percig tartott. Az általános számon iktatott jelentés az előállításról tartalmazza az előállítás jogalapját és célját, valamint időtartamát.

Azon körülményt, hogy a panaszos az intézkedés során jelezte-e azt, hogy korábbi sérüléséből adódóan fájdalmai vannak, valamint kérte a bilincs lazítását; a panaszos ezen sérelmét szóban nem jelezte, a panaszeljáráásban nem lehetett ezt vizsgálni, hiszen a meghallgatása során ezen

körülményre sem nyilatkozott, ilyen panaszt nem terjesztett elő. A rendelkezésre álló adatokból a fentieket sem megerősíteni, sem cáfolni nem lehet.

Az intézkedő rendőr a panaszossal szemben nem káromkodott, obszcén kifejezéseket nem használt. Azt, hogy az intézkedő rendőr a rendőrőrs épületében kiabált, „Kussolj, b*zd meg!” kifejezést használt, a panaszos ezen sérelmét a panaszeljáráásban nem lehetett vizsgálni, hiszen meghallgatása során ezen körülményre nem nyilatkozott, ilyen panaszt nem terjesztett elő. A rendelkezésre álló adatokból a fentieket sem megerősíteni, sem cáfolni nem lehet.

A panaszos jogi tájékoztatása, panasztételi joga, lehetősége megtörtént, az általános számon iktatott jelentés előállításáról mellékletében, az „igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról” okiraton szerepel a panasztételi joga, annak lehetőségei, időbeli korlátai. Ezen okmányt a panaszos aláírta, egy példányát az okirat alapján átvette.

A 2015. július 15-ei intézkedéssel szemben az általános számon iktatott jelentés előállításáról mellékeltében az „igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról” okiraton és a „nyilatkozaton” a panaszos úgy nyilatkozik, hogy panasszal él. Az igazoláson kézzel rögzítette panaszát, amelyben azt sérelmezte, hogy ő nem vezetett autót és ennek ellenére állították elő, bántalmazásról, egyéb sérelméről nem tesz említést. Az igazolás hátoldalán, nyilatkozaton, stb. kifejtette volna panaszát, lehetősége lett volna részletesen leírni, de ezt nem tette. A rendelkezésre álló adatokból panasz eljárás volt folyamatban, amely a panasz elutasításával fejeződött be 2015. augusztus 12-én.

2015. július 15-én megjelent a kapitányság épülete előtt, de a szolgálatirányító parancsnoknál panaszt nem tett, csak rákérdezett, hogy tud-e az előállításról. A következő nap szolgálatot teljesítők meghallgatásuk során úgy nyilatkoztak, hogy nem találkoztak a panaszossal, illetve a szolgálatirányító parancsnok nyilatkozata alapján, ő nem küldte el a panaszt, illetve nem is jött aznap senki, aki panaszt tett volna rendőri intézkedéssel szemben. A panaszt, hogy elküldték-e és nem biztosították számára a panasztételi jogát, megállapítani nem lehetett. A panasztételi joga az előállítás során és azt követően is biztosítva volt, amellyel élt is, de panaszát vagy nem fejtette ki, vagy a leírtakon kívül más sérelme az intézkedéssel kapcsolatosan nem merült fel. A jelentés 1-3 oldala, B. M. r. tzs. meghallgatási jegyzőkönyve tartalmazza a panaszos ezen kijelentésével kapcsolatban megállapítottakat.

2015. július 16-án a panaszos elmondása szerint a K. Rendőrkapitányságon személyesen szeretett volna panaszt tenni, de ezen lehetőséget számára nem biztosították, a rendőr a jelvéyszámát, a nevét nem közölte vele. Ezen tényt sem alátámasztani, sem cáfolni nem lehetett, de azon a napon szolgálatot teljesítők meghallgatásuk alkalmával elmondták, hogy a panaszt, mint bejelentőt nem küldték el, a panaszosra nem emlékeznek. A jelentés 2-3 oldala tartalmazza a panaszos ezen kijelentésével kapcsolatban megállapítottakat.

A 2015. július 24-ei eseményekkel kapcsolatban a parancsnok előadta, hogy az intézkedő rendőrnek tudomása volt arról, hogy a panaszt korábban engedély nélküli vezetés miatt már intézkedés alá vonták és mivel észlelte, hogy a panaszos újból gépjárművet vezet, meg akart arról győződni, hogy a panaszos követ-e el újabb jogsértést. Az intézkedés körülményeit rendőri jelentés tartalmazza, amelyet a meghallgatási jegyzőkönyvben az intézkedő rendőr a figyelmeztetéseket követően is fenntartott.

Az intézkedő rendőr a panaszos által vezetett gépjármű után haladt; ennek során a megállítási szándékot és a rendőri intézkedést, a szolgálati gépjármű megkülönböztető fényjelzésével jelezte, majd a megálló panaszos járműve előtt állt meg az intézkedő rendőr a szolgálati gépkocsival. A rendőri jelentés tartalmazza az intézkedés okát, körülményeit, amelyet a meghallgatási jegyzőkönyvben az intézkedő rendőr a figyelmeztetést követően is fenntartott. A leállítás körülményeit megvizsgálták, amelyet a jelentés 6-9. oldala tartalmaz.

2015. július 24-én intézkedő rendőr nem ugyanaz a személy, aki 2015. július 15-én intézkedés alá vonta a panaszost. Az intézkedő rendőr olyan kijelentést nem tett, hogy a korábbi intézkedéssel kapcsolatos panaszt a panaszos vonja vissza, esetlegesen beszélje meg a korábban intézkedést foganatosító rendőrrel. Az intézkedő rendőr le akarta fényképezni a panaszos okmányait, de mivel a panaszos ebbe nem egyezett bele, azt nem fényképezte le. A fényképfelvételt a korábbi szabálysértési eljáráshoz szeretne volna csatolni, mert azt hitte, hogy adminisztrációs hiba történt. A rendőri jelentés tartalmazza részletesen az intézkedő rendőr közléseit, amelyeket az intézkedő rendőr a figyelmeztetéseket követően is fenntartott a meghallgatási jegyzőkönyvben. A jelentés 6-9. oldalán olvashatók ezen sérelmével kapcsolatos megállapítások.

A panaszossal szemben a 2015. július 15-ei intézkedést követően engedély nélküli vezetés, jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség és személyi azonosság igazolásával kapcsolatos kötelezettség megszegése miatt készült szabálysértési feljelentés, amely áttételre került a Kerületi Rendőrkapitánysághoz. A szabálysértési feljelentés tartalmazza részletesen azon jogsértéseket, ami miatt szabálysértési feljelentés készült.

2) A rendőrség mellékelte a kapitányságvezető 2015. szeptember 22-én kelt végzését, amellyel felfüggesztette a panaszos beadványa alapján megindult panaszeljárást, hiszen az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, ezért a közigazgatási hatósági eljárás és nyilvántartás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 32. § (1) bekezdés alapján, az eljárás felfüggesztéséről határozott. Döntése ellen önálló fellebbezésnek nincs helye; végzése csak az ügy érdemében hozott határozat, ennek hiányában az eljárást megszüntető végzés elleni fellebbezésben támadható meg.

A végzés indokolása szerint 2015. augusztus 18-án érkezett a K. Rendőrkapitánysághoz a MRFK Ellenőrzési Szolgálatától a panaszos által az ORFK Ellenőrzési Szolgálat Központi Panaszirodájának e-mailben megküldött, a panaszossal szemben 2015. július 15-én K. településen, majd a későbbiekben történt rendőri intézkedéssel szembeni panasz.

A panaszos meghallgatása 2015. szeptember 11-én megtörtént, amely során úgy nyilatkozott, hogy a panaszát a levélben megfogalmazottak szerint fenntartja, azt sem kiegészíteni, sem módosítani nem kívánja. A panaszos kifogást terjesztett elő azzal kapcsolatosan, hogy a panaszát a MRFK, azon belül is a K. Rendőrkapitányság vizsgálja. A fentiekkel kapcsolatosan kizárási indítványt terjesztettek elő dr. U. Z. r. ezredes, r. főtanácsos, megyei rendőrfőkapitánynak.

Az eljárás során 2015. szeptember 21-én érkezett a K. Rendőrkapitánysághoz a MRFK Ellenőrzési Szolgálatától, a Testület megkeresése, amely alapján megállapítást nyert, hogy a Testület a panaszossal szemben 2015. július 15-én, július 16-án és július 24-én foganatosított

rendőri intézkedésekkel kapcsolatos panasz miatt folytat vizsgálatot. A Testület vizsgálatának befejezésig az eljárást felfüggeszti a kapitányságvezető.

3) L. R. c. r. alezredes r. őrnagy 2015. szeptember 4-én kelt átiratából az alábbiak állapíthatók meg.

2015. augusztus 18-án érkezett a K. Rendőrkapitánysághoz a MRFK Ellenőrzési Szolgálattól a panaszos által, az ORFK Ellenőrzési Szolgálat Központi Panaszirodájának e-mailben megküldött, vele szemben 2015. július 15-én K-on történt rendőri intézkedéssel szembeni panasza.

A panaszos által 2015. augusztus 10-ei dátummal megküldött öt oldalas panaszának első másfél oldalán szereplő panasza, amely a K. A. J. utca 2. szám előtt és a K. Rendőrőrsön történt a K. Rendőrőrs által panasz eljárás keretén belül kivizsgálásra került, amely panaszt elutasították. Ezen eljárás lefolytatása nem merült fel, a panaszos nem tett olyan kijelentést, mint a leírt panaszában, miszerint „Ezután a rendőr a fejemet a jobb hátsó ajtó felső vázának verte...”, és többször említette, hogy a rendőr a gépkocsinak lökte. Ezen eseménnyel kapcsolatosan készült meghallgatási jegyzőkönyvek, iratok, az ügy eredményes elbírálása érdekében becsatolásra kerültek.

A panasz második oldalán olvasható, panasztételi eljárási rendre vonatkozó kifogások kapcsán megállapítást nyert, hogy 2015. július 15-én, 8 óra és 20 óra közötti időben B. M. r. tzls. látott el szolgálatot, mint szolgálatirányító parancsnok. Az eseménnyel kapcsolatosan B. M. r. tzls. jelentést készített, amelyben elmondása szerint a panaszos közölte, hogy panaszt tett a vele szemben történt intézkedéssel kapcsolatosan és, hogy tudnak-e róla, mást nem közölt. B. M. r. tzls. az ügyel kapcsolatosan 2015. szeptember 9-én tanúként lett meghallgatva, amely során a jelentésében foglaltakat fenntartotta.

A panaszos által említett, bejáratí ajtón az alábbi felirat olvasható: „Tisztelt állampolgár! Kérjük, hogy bejelentését, panaszát, feljelentését munkanapokon 16 óra után, hétvégén, valamint szabad és munkaszüneti napokon a 107 vagy a 117-es segélyhívó számon tegyék meg.” Ez az ügyeleti rendszer megszűnésével és az egységes segélyhívó rendszer kialakításával összefüggésben került kifüggesztésre, mivel nem minden esetben tartózkodik rendőr az épületben. A fentiek alapján, B. M. r. tzls. elmondása alapján, és figyelembe véve a panasz eljárás során tapasztalt ellentmondásokat – külső tanúk elmondásával, a panaszos állítását alá nem támasztó –, B. M. r. tzls. sem fegyelemsértést, sem más jogsértést nem követett el.

A Robotzsaru Neo szolgálatvezénylés moduljában megtekintette L. R. c. r. alezredes r. őrnagy, hogy kik teljesítettek szolgálatot 2015. július 15-én, K-on, akik esetleg találkozhattak a panaszossal. Az alábbi személyek teljesítettek szolgálatot: B. A. r. szds. (7 óra 30 perc – 16 óra 30 perc), J. J. r. ftörm. r. őrm (6 óra – 18 óra), F. E. c. r. törm. r. őrm. (6 óra – 16 óra), A. J. c. alez. r. fhdgy. (8 óra 16 óra), V. M. r. fhdgy. (8 óra – 16 óra), V. K. c. r. ftzls. r. ftörm. (8 óra – 20 óra), B. J. c. r. tzls. r. ftörm. (8 óra – 20 óra), J. G. r. hdgy. (8 óra 16 óra), Sz. K. r. örgy. (1 óra 30 – 18 óra), L. S. r. c. r. alez. r. fhdgy. (7 óra 30 – 24 óra), V. I. r. c. r. tzls. (0 óra 30 perc – 20 óra), K. F. c. r. örgy. r. fhdgy. (7 óra 30 perc – 24 óra), K. Zs. c. r. szds. r. hdgy. (7 óra 30 perc – 16 óra), F. M. c. r. örgy. r. fhdgy. (8 óra – 16 óra), Gy. J. r. ftörm. (1 óra 30 perc – 24 óra), F. K. Z. r. ftörm. (7 óra 30 perc – 16 óra), Ö. T. c. r. ftzls. r. ftörm. (0 óra 30

perc – 18 óra), Ö. T. c. r. törm. r. őrm. (14 óra – 24 óra). Jelen személyek elmondták, hogy a panaszossal emlékeztük szerint nem találkoztak, egyikük sem emlékszik olyan esetre, hogy valaki panaszt szeretett volna tenni. Ők a kapitányság bejárati ajtajánál lettek volna és ők szóltak volna a szolgálatirányító parancsnoknak. Az ügyeleti helyiségben a hívások fogadását, a bejelentők útbaigazítását, közfoglalkoztatottak végzik (P. I. és N. P. E.), akik szintén úgy nyilatkoztak, hogy ők nem küldtek el sem bejelentőt, sem panaszost és olyanra sem emlékeznek, hogy jelenlétükben rendőr tett volna ilyet.

Megállapítást nyert, hogy 2015. július 15-én, 8 óra és 20 óra közötti időben Ö. S. G. c. r. ftzls. r. tzls. látott el szolgálatot, mint szolgálatirányító parancsnok. Szolgálatot látott el J. J. c. r. ftőrm. r. őrm. és B. A. r. őrm., F. E. c. r. törm. r. őrm. (8 óra – 14 óra), A. J. c. r. alez. r. fhdgy. (8 óra – 16 óra), V. M. r. fhdgy. (8 óra – 16 óra), J. G. r. hdgy. (8 óra – 16 óra), valamint a 19/24 program keretében P. S. c. r. tzls. r. ftőrm. (17 óra – 24 óra) és F. K. r. ftőrm. (17 óra – 20 óra). A rendőrök úgy nyilatkoztak, hogy olyan személlyel nem beszéltek, aki panaszt szeretett volna tenni, bejelentőt vagy más személyt a kapitányságról nem küldtek el. A kapitányság bejárata fölé szerelt kamera rögzíti a látószögében zajló eseményt, de csak öt napig tárolja azokat, így nincs lehetőség a kamera által rögzített felvétel megtekintésére. A kamerával kapcsolatos információt a MRFK Gazdasági Igazgatóság, Informatikai Osztály, Informatikai Üzemeltetési Csoport, vezetőkes technikusától (Sz. Z.) L. R. c. r. alezredes r. őrnagy nem kapott.

A TIK-be történő bejelentés vizsgálata érdekében 2015. augusztus 19-én megkeresték a MRFK Hír-és Informatikai Osztály vezetőjének, a 2015. július 15-én történt panaszos által tett bejelentését tartalmazó hanganyag megküldése érdekében. A MRFK Hír-és Informatikai Osztály Vezetője 2015. augusztus 25-ei dátummal tájékoztatta L. R. c. r. alezredes r. őrnagyot arról, hogy a hanganyagot tartalmazó CD mellékletet meg fogja küldeni, amelyet L. R. c. r. alezredes r. őrnagy 2015. szeptember 1-én vett át. A CD lemezen két hanganyagot tartalmazó fájl található, amelyek sem az elnevezésükből, sem más jellemzőik alapján nem állapítható meg, hogy pontosan mikor történt a bejelentés. A CD lemezen található hanganyagot legépelték, amely a következőket tartalmazza:

Hívást fogadó: (nem érthető)

Panaszos: Jó napot kívánok. (XY) vagyok. Olyan problémám van kedves hölgyem, hogy alkalmaztak velem szemben kényszerítést, intézkedést, megigazoltattak jogosítványra és forgalmi engedélyre miközben nem vezettem autót, szó nem volt olyanról. Bementem panaszt tenni a K. Rendőrkapitányságra és onnan elhajtottak, hogy most nincs ügyfélfogadás menjen innen, nem éppen ugyanezzel a jelzővel, hozzáteszem, igazából panaszt szeretnék tenni, de mindenholnan elhajtának. Az ügyvédem tanácsolta, hogy telefonáljak önökhöz, már hogy önök az illetékes hatóság.

Hívást fogadó: Annyit tudok tenni, hogy átkapcsolom az ügyeletre (nem érthető)... nálunk is hivatalosan 8 óra és 16 óra között van, de hátha jobban tudnak segíteni.

Panaszos: Itt K-on 16 órától lenne egyébként ezért nem is értem, mert 15 óra 30 vagy 16 órakor mentem oda és igazából felháborít a dolog, mert nem egy bűnöző vagyok én, és egy ilyenért engem megbilincselni meg a kocsimhoz állítani, lökni, azért ez több mint felháborító.

Hívást fogadó: Kapcsolom az ügyeletet.

Panaszos: Köszönöm hölgyem! Köszönöm!

Hívást fogadó: Pillanat türelmet!

Panaszos: Köszönöm!

Ügyelet: Megyei Rendőr-főkapitányság Központi Ügyelet!

Panaszos: Jó napot kívánok, (XY) vagyok. Olyan problémám van kedves uram, hogy K-on álltam az autóm mellett, vagyis a céges autónk mellett, inkább így az igaz. Majd odajött hozzám egy rendőr és kérte tőlem a forgalmi engedélyt és a jogosítványt, majd közöltem, hogy hát mire hát nekem nincsenek ilyenek, mert nem is én vezettem az autót, majd erre föl nekivágott az autómnak bilincset rakott rám és bevitt előállítani. K-on próbáltam panaszt tenni, de onnan elhajtottak, hogy ők ezzel nem foglalkoznak, mehetek ahova akarok. Az ügyvédem tanácsára hívtam önöket, mert azt mondta, hogy önök elvileg az illetékes hatóság.

Ügyelet: A személygépkocsiban ült-e még magán kívül bárki más?

Panaszos: Így van a kollégám.

Ügyelet: Igen?! És maga melyik oldalról szállt ki az autóból?

Panaszos: Bocsánat, hazudtam, amikor ez az eset történt, akkor a kollégám sem én nem ültem az autóban, én a kocsim mellett álltam a kollégám pedig hibát javított egy adott címen, mert egyébként a M. T-nál dolgozok és én igazából álltam az autóm mellett és beszélgettem.

Ügyelet: Aha.

Panaszos: Majd odajött a rendőr, rendőrautóval, villogóval, kérte tőlem ezeket a bizonyos iratokat, hát ugye én miért adnám oda, hát nekem nincs jogosítványom, nem is én vezettem.

Ügyelet: Tudomásom szerint a személyazonosságát se igazolta?

Panaszos: Tessék?

Ügyelet: Tudomásom szerint a személyazonosságát sem igazolta a (nem érthető).

Panaszos: Hát persze, mert a rendőr tőlem nem a személyigazolványomat kérte, hanem a jogosítványt és a forgalmi engedélyt.

Ügyelet: Aha.

Panaszos: Én mondtam neki, hogy személyi igazolvánnyal tudom magam bizonyítani vagy tanúsítani és erre föl komplette nem érdekelte, nekivágott az autónak, bilincs és be a rendőrségre. Amit úgy érzek álljon meg a menet. Hát. Érti?

Ügyelet: Tisztelt Uram! Én a segélyhívó vagyok, tehát gyakorlatilag én az ön panaszával jelen pillanatban nem tudok foglalkozni, a személyi szabadságot korlátozó intézkedésről kapott igazolást, azon az összes panasztestület mindennek rajta kell lenni ott próbálja meg vagy a K. Rendőrkapitányságon ismételtlen amennyiben az intézkedéssel szemben panasszal kíván élni. Én innen a segélyhívóból a központról nem tudok mit kezdeni az ön sérelmével.

Panaszos: Értem az a baj, hogy engem ott K-on, az a baj, hogy ez egy ilyen ördögi kör, mert az anyósom szabadított rám itt mindenkit, hogy engem bármibe is hibásnak lásson, ott takarítónő egyébként a rendőrségen, és aki igazából, aki most is ügyeletes hölgy K-on az ugye a szomszédja, aki nyilván nem fog velem szóban állni. A kérdésem az, mehetek-e esetleg a Gyorskocsi utcába a katonai ügyészségre, vagy azért próbálkozzak még K-on vagy, mert érti mindenhol elzavarnak, így most mit csináljak? Ön is elzavar.

Ügyelet: Uram én nem tudok mit mondani!

Panaszos: Jogállamban élünk.

Ügyelet: Persze, jogállamban élünk, de azt azért ne felejtjük el, hogy az mindenkire vonatkozik nem csak a rendőrré, tehát azért ezt had tegyem hozzá.

Panaszos: Értem, csak ha a rendőr világosan fogalmaz, érthetően, magyarul, hogy igazoljam magamat, hát akkor nyilván igazolom, de olyan papírt ne kérjen tőlem, amit én nem tudok neki adni.

Ügyelet: Jó Tisztelt Uram! Még egyszer mondom ez a segélyhívó vonal, kérem, hogy ne is tartsuk fel, nyilván meg vannak a megfelelő fórumok a panasztételre próbálkozzon még egyszer a K. Rendőrkapitányságon bent van a kapitány úr is gondolom, mert az információim szerint bent van.

Panaszos: Azt mondták, hogy nincs bent. Mert elhajtottak.

Ügyelet: Ne nevéssen! Én ennyit tudok, nem tudok mit kezdeni önnel még egyszer, mert most

Sz-kal beszélek egyébként.

Panaszos: Tudom, tudom, tudom!

Ügyelet: Ennyit tudok önnek javasolni, illetve ajánlani!

Panaszos: Oké, köszönöm szépen uram. Viszonthallásra!

Ügyelet: Nincs mit. Viszonthallásra!

A fentiekkel kapcsolatosan megállapítást nyert, hogy a panaszok és bejelentések kezeléséről szóló 51/2013. (XII. 16.) ORFK utasítás 12-13. pontjaiban megfogalmazottak nem valósultak meg, ezen jogsértő hiányosság a kivizsgálás végrehajtása érdekében a panaszban leírt ezen jogsértés 2015. szeptember 7-én felterjesztésre került B. A. r. ezredes rendészeti rendőrfőkapitány-helyettesnek a szükséges intézkedések megtétele érdekében.

L. R. c. r. alezredes r. őrnagy a kivizsgálás során megállapította, hogy a panaszos által 2015. július 24-ére datált, kifogásolt rendőri intézkedés, valójában 2015. július 25-én történt, amelyet N. S. r. tzls. fogatosított. Az intézkedésről N. S. r. tzls. jelentést készített, amelyet csatoltak. N. S. r. tzls. az esettel kapcsolatban 2015. szeptember 7-én lett kihallgatva, amely során a jelentésében foglaltakat fenntartotta. N. S. r. tzls. jelentésében a panaszossal szemben történő intézkedését arra alapozta, hogy tudomása volt arról, hogy egyik kollégája a panaszossal szemben, néhány nappal korábban szabálysértési eljárást kezdeményezett, mivel le volt járva a vezetői engedélyének orvosi alkalmassági ideje, és ennek ellenére részt vett személygépkocsival a közúti közlekedésben. N. S. r. tzls. – figyelembe véve az Rtv. 13. §-ában foglalt intézkedési kötelezettségre irányadókat – annak tudatában kezdeményezte a rendőri intézkedést a panaszossal szemben, hogy a jármű vezetője jogsértést követett el, így ezzel kapcsolatosan az intézkedő rendőr jogsértést nem követett el.

A panaszos által leírtak, és az intézkedő rendőr által leírtak ellentmondását, a követési távolsággal kapcsolatosan tisztázni nem lehet, hiszen kamerafelvétel nem készült és a követési távolság is szubjektív, ezen az útszakaszon nincs kihelyezve a járművek forgalmát tiltó vagy korlátozó jelzőtáblák közül a legkisebb követési távolságot jelző tábla, így nincs meghatározva, hogy mekkora sebességnél milyen távolságot kell tartani a járművek mögött. A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (továbbiakban: KRESZ) 27. § (1) bekezdésére hivatkozik L. R. c. r. alezredes r. őrnagy, amely kapcsán megállapította, hogy erre figyelemmel N. S. r. tzls. jogsértést nem követett el.

A panaszos sérelmezte a gépjárműve leállításának a módját. N. S. r. tzls. a jelentésében részletesen leírta a leállítást. A közúti járművek megállításának és követésének módszereiről és taktikáiról szóló Országos Rendőrfőkapitány 7001/2006. (IV. 6.) irányelve (továbbiakban: irányelv) 2. 1. 2. pontja határozza meg a szolgálati járművel menet közben végrehajtott megállítást. Az irányelv 2. 1. 2. 1. pont tovább részletezi a megállítási módját és konkretizálja a szolgálati gépkocsival történő megállítást. L. R. c. r. alezredes r. őrnagy megállapításai szerint az intézkedő rendőr az irányelvben foglaltaknak részben eleget tett, különös indok nem volt az előlről történő megállításra. Mivel a fentiekben megfogalmazott irányelv rendelkezései, annak maradéktalan be nem tartása és maga az intézkedés lefolytatása, annak minden körülményét figyelembe véve N. S. r. tzls.-sal szemben elégségesnek tartja L. R. c. r. alezredes r. őrnagy a személyes elbeszélgetést, amelynek során fel fogja hívni N. S. r. tzls. figyelmét az irányelvben megfogalmazottak betartására.

N. S. r. tzls. miután megállította a panaszos által vezetett gépjárművet és a panaszost intézkedés alá vonta, kérte iratainak átadására, és hogy menjenek a szolgálati gépkocsizhoz. A

szolgálati gépkocsinál a TIK-en keresztül a rendőr lekérdezte a panaszos adatait a körözési nyilvántartási rendszerből, amelynek során a TIK közölte az intézkedő rendőrrel, hogy a panaszost nem körözik, eltiltás hatálya alatt nem áll, és rendelkezik vezetői engedéllyel. A lekérdezést bizonyító adattábla képe a jelentés mellékletét képezi.

Figyelembe véve a rendőri korrupciós cselekmények megelőzésével és visszaszorításával kapcsolatos feladatokról szóló 20/2013. (V. 17.) ORFK utasítás 21. pontját, valamint a Szolgálati Szabályzat 25. § (1) bekezdését az intézkedő rendőr ezen normáknak részben eleget tett. A személyazonosság igazolására szolgáló okmány nem került ellenőrzésre a körözési rendszerben. N. S. r. tzls.-sal szemben L. R. c. r. alezredes r. őrnagy elégségesnek tartja a személyes elbeszélgetést, amely során fel fogja hívni a figyelmét a normákban megfogalmazottak betartására.

A panaszos leírja, hogy az intézkedés során egy másik rendőrautó érkezett meg két fő rendőrrel. N. S. r. tzls. a jelentésében részletezi, hogy miért tartotta indokoltnak megerősítést kérni az intézkedéshez, de mivel a panaszos az intézkedés során együttműködő volt, és megállapítást nyert, hogy jogsértést nem követett el, így a helyszínrre segítségre érkező V. K. c. r. ftzls. r. törm. és N. A. r. őrm. intézkedést nem fogantatosított. V. K. c. r. ftzls. r. törm. ellenőrizte a panaszos által, az intézkedés során átadott okmányokat, amelyek kapcsán rendellenességet, jogsértést nem tapasztalt, így az intézkedést nem vette át, és mivel további segítséget nem kellett nyújtania, így társával távozott a helyszínről. V. K. c. r. tzls. r. törm. jelentést készített, amelyet L. R. c. r. alezredes r. őrnagy csatolt.

A Szolgálati Szabályzat 4. § (7) bekezdésében foglaltakat figyelembe véve N. S. r. tzls. az intézkedés megkezdése előtt helyesen járt el, a panasz ezen részével kapcsolatosan L. R. c. r. alezredes r. őrnagy jogsértést nem tárt fel. A segítségkérésre az intézkedés helyszínére érkező kollégák intézkedésével szemben a panaszos kifogást nem emelt.

A panaszos és az intézkedő rendőr elmondásában jelentkező ellentmondásokat, miszerint a panaszos szerint a rendőr lefényképezte a K. Okmányiroda által kiadott igazolást, tisztázni nem lehetett. N. S. r. tzls. bemutatta a mobiltelefonját – amelynek szolgálatban történő használatára engedélye van – , amely egy fekete színű telefon és elmondása, valamint a jelentés tartalma alapján valóban le szeretne fényképezni a nyomtatványt, de ezt nem tette meg.

Ő. T. c. r. ftzls. r. törm. és F. L. Á. c. r. szds. r. hdgy. megálltak az intézkedést éppen befejező N. S. r. tzls. szolgálati gépkocsija mellett, hogy megkérdezzék van-e szüksége segítségre, de N. S. r. tzls. közölte, hogy az intézkedést befejezte, így tovább közlekedtek B-be a szolgálati gépkocsival. Ő. T. c. r. ftzls. r. törm. elmondta, hogy az általa vezetett megkülönböztető jelzéssel ellátott szolgálati gépkocsival, a N. S. r. tzls. által, az útpadkára leparkolt szolgálati gépkocsi mellett álltak meg a menetirány szerinti jobb oldali sávba, a baloldali sáv szabadon maradt. A megállás csak egy pár másodpercet vett igénybe, ezzel forgalmi akadályt nem képeztek. Ő. T. c. r. ftzls. r. törm. és F. L. Á. c. r. szds. 2015. szeptember 9-én kerültek kihallgatásra, amelynek során a fentieket mondták el.

Az intézkedés helyéül szolgáló útszakaszon egyébként sem a megállást, sem a várakozást tiltó tábla nincs kihelyezve.

A panaszos meghallgatását a panaszeljáráásban K. J. r. szds. a K. Rendőrőrs parancsnoka hajtotta végre. Az erről készült jegyzőkönyvön a panaszos – a Ket. alapján – a szükséges figyelmeztetéseket megkapta, ezen kioktatást tudomásul vette, azt aláírásával igazolta. Ezen alkalommal a panaszos az alábbiakat mondta el: „Elmondani kívánom, hogy én nem kívánok vallomást tenni. Az ügyvel kapcsolatban az ügyvédem levélben panaszt nyújtott be az Országos Rendészeti Panasztestület felé, amelyre figyelemmel én nem kívánok vallomást tenni.” A panaszos a jegyzőkönyvet minden szükséges helyen aláírta, így annak tartalmát megismerte. Ezen körülményekre tekintettel L. R. c. r. alezredes r. őrnagy nem állapított meg jogsértést K. J. r. szds. vonatkozásában.

A panaszos a levelében hivatkozik arra, hogy az élettársa édesanyja (N. I.) a K. Rendőrőrsön dolgozik, mint takarító és vélhetően az ő közreműködésének köszönhetően vonták őt intézkedés alá. K. J. r. szds., mint őrsparancsnok elmondása szerint nem tudott N. I. magánéletében jelentkező és a panaszt érintő gondokról, ő olyan utasítást senkinek nem adott, hogy bárkit ezzel kapcsolatosan célzottan, kifejezetten a panaszt vonják intézkedés alá.

A panaszos felvetésével kapcsolatosan, miszerint őt meghurcolták, joggalalanul jártak el vele szemben, több kívülálló tanú is megcáfolta, jegyzőkönyvben mondták el, hogy a panaszos vezette 2015. július 15-én a járművet, amikor rendőri intézkedés alá vonták. V. A. r. törm. meghallgatása során elmondta, hogy N. I. takarítónő részére nem említette, hogy a lánya barátjának, a panaszosnak nincs jogosítványa, ő ezért nem vont a panaszt intézkedés alá.

A panaszos meghallgatása 2015. szeptember 11-én történt. A jegyzőkönyvben a panaszos úgy nyilatkozott, hogy panaszát a levelében megfogalmazottak szerint fenntartja, azt sem kiegészíteni, sem módosítani nem kívánja. Továbbá kifogást terjesztett elő azzal kapcsolatosan, hogy a panaszát a MRFK, azon belül is a K. Rendőrkapitányság vizsgálja. A fentiekkel kapcsolatosan kizárási indítványt terjesztettek fel a kapitányságvezetőnek.

Az eljárás befejezése érdekében L. R. c. r. alezredes r. őrnagy intézkedett az eljárási határidő meghosszabbítására, a Ket. 33. § (7) bekezdésében leírtak szerint.

4) A rendőrség mellékelte egy intézkedés leírása elnevezésű dokumentumot, amely szerint 2015. július 25-én, 16 óra 20 perckor a panaszossal szemben N. S. r. tzls. intézkedett a K. város B. bekötő úton. A panaszossal szemben igazoltatás, priorálás történt.

5) A rendőrség megküldte a panaszos panasz eljárás keretén belüli meghallgatásáról 2015. szeptember 11-én 10 óra 10 perc és 10 óra 52 perc között készült jegyzőkönyvet.

A panaszos a szükséges tájékoztatásokat, figyelmeztetéseket megértette, amelyek tudomásul vételét aláírásával hitelesítetten jelentette ki.

Elmondta, hogy a 2015. augusztus 10-én B-en kelt, általa írt 5 oldalas levelében leírtakat továbbra is fenntartja, azt kiegészíteni, módosítani, semmivel nem kívánja. Emellett kifogást terjesztett elő azzal kapcsolatosan, hogy a panaszát a MRFK, ezen belül is a K. Rendőrkapitányság vizsgálja. Kéri a panasz kivizsgálására más szerv kijelölését, mivel sem a K. Rendőrkapitányságon, sem a Sz. Rendőrkapitányságon, sem K-on nem tehetett panaszt.

6) V. K. c. r. fzl. 2015. augusztus 25-én kelt jelentésében előadta, hogy a fentebbi napon szolgálatát a K. Rendőrkapitányságon, mint balesethelyszínelő végezte rendőrségi szolgálati gépjárművel 8 óra és 20 óra közötti időtartamban.

A délutáni órákban a szolgálatirányító parancsnok szóbeli utasítása alapján a szolgálati személygépkocsival B. A. r. őrm-rel közösen indultak el B. irányába a 3401-es úton, mivel a K-on szolgálatot teljesítő N. S. r. tzls. rádión jelezte, hogy egy gépkocsit akar intézkedés alá vonni, amelynek a vezetője feltételezhetően nem rendelkezik vezetői engedéllyel, mivel azt korábban bevonták tőle és az intézkedéshez segítséget kér.

A rendőrkapitányságról indultak el, és útközben N. S. r. főrm. jelezte a részükre, hogy a B-re vezető bekötőúton vonta intézkedés alá a járművet, oda menjenek. A helyszínre érkezve N. S. már megkezdte az intézkedést, amely során a vezető iratait elkérte és az intézkedés alá vont személyel az ő szolgálati gépkocsija mellett álltak. Az intézkedés alá von gépjármű a szolgálati gépkocsi mögött állt. A rendőrök megálltak a két jármű mögött és odamentek N. S. r. főrm-hez, aki közölte velük, hogy az igazoltatás során megállapította, hogy a panaszos rendelkezik érvényes vezetői engedéllyel és nincs is eltiltva a vezetéstől. A panaszos erről egy hivatalos okiratot mutatott be, mivel korábban valóban elvették a vezetői engedélyét. Ezt az okiratot V. K. c. r. fzl. is megtekintette, és mivel abból megállapítható volt, hogy a vezetéstől a panaszos nincs eltiltva, az okiratot visszaadta N. S. r. főrm-nek, aki közölte, hogy nincs jogsértés, amit megállapított volna és nincs szüksége segítségre az intézkedés befejezéséhez.

Ezek után B. A. r. őrm-rel visszaszálltak a szolgálati személygépkocsiba és visszavonultak a K. Rendőrkapitányságra.

7) Ó. T. c. r. fzl. r. őrm-t 2015. szeptember 9-én, 15 óra 41 perckor hallgatták meg, mint tanút panaszeljáráásban.

A tanú előadta, hogy nem áll semmiféle kapcsolatban a panaszossal; megértette a figyelmeztetéseket és kijelentette, hogy meghallgatásának nincs akadálya.

Vallomásában elmondta, hogy 2015. július 25-én, a délutáni órákban F. L. Á. c. r. szds. r. hdgy-gyal látott el közös szolgálatot, szolgálati személygépkocsival, amit ő vezetett. K-ról K-ra tartottak egy házkutatáshoz, amikor a rádióforgalmazást hallották, hogy K-on szolgálatot teljesítő kolléga segítséget kért egy intézkedéshez. A segítséget az I. hívónévvel szolgálatot ellátó adta meg a K. kollégáknak. Ők nem tudták, hogy hol intézkedik a kolléga, de miközben K-ra tartottak, látták, hogy a kolléga a B. felé vezető bekötőúton, a kereszteződéstől kb. 20 méterre intézkedik valakivel szemben. Túlmentek a bekötőúton, majd jobbra leparkoltak. Vártak egy pár percet, majd úgy döntöttek, hogy odamennek a kollégához, hogy kell-e neki segíteni. A szolgálati járművel megálltak az intézkedő N. S. r. fzl. által vezetett szolgálati gépkocsi mellett, ami lehúzóva parkolt az útpadkán, ekkor már az intézkedés alá vont is ült be az autóba. N. S. az autó mellett állt, kérdezték, hogy kell-e neki segíteni, amelyre azt mondta, hogy nem, ekkor ők tovább hajtottak. Ó. T. c. r. fzl. r. főrm. azt is előadta, hogy ők csak a menetirány szerinti jobb oldali sávot foglalták el, azt is csak pár másodpercre.

8) F. L. Á. c. r. szds. r. hdgy. tanúmeghallgatására 2015. szeptember 9-án, 15 óra 28 perc és 15 óra 41 perc között került sor.

A rendőr meghallgatása során előadta, hogy nem áll semmilyen kapcsolatban a panaszossal; valamint aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy a figyelmeztetéseket megértette és kijelentette, hogy semmiféle akadálya nincs annak, hogy meghallgassák az eljárásban.

Meghallgatása során előadta, hogy 2015. július 25-én, a délutáni órákban Ó. T. r. tzls-sal látott el közös szolgálatot, szolgálati gépjárművel, amelyet Ó. T. r. tzls vezetett. K-ról K-ra tartottak egy házkutatáshoz, amikor a rádióforgalmazást hallották, hogy a madarasi kolléga segítséget kér egy intézkedéshez, azt az I. hívónévvel szolgálatot ellátó kolléga meg is adta. Ők nem tudták, hogy hol intézkedik a kolléga, de miközben K-ra tartottak, látták, hogy a kolléga B. felé vezető bekötőúton, a kereszteződéstől kb. 20 méterre intézkedik valakivel szemben. A rendőrök túlmentek a bekötőúton, majd jobbra leparkoltak. Vártak pár percet, majd úgy döntöttek, hogy odamennek a kollégához, hogy kell-e neki segíteni. A szolgálati járművel megálltak az intézkedő N. S. r. tzls. által vezetett szolgálati személygépkocsi mellett, ami lehúzóva parkolt az útpadkán, ekkor már az intézkedés alá vont is beült az autóba. N. S. az autó mellett állt, kérdezték, hogy kell-e neki segíteni, amelyre azt mondta, hogy nem, ekkor a rendőrök tovább hajtottak. F. L. Á. c. r. szds. r. hdgy. elmondta azt is, hogy nem foglalták el csak a menetirány szerinti jobb oldalt az útesten, azt is csak pár másodpercre. Nem szálltak ki az autóból, azzal a forgalmat nem akadályozták. Megjegyezte, hogy az adott útszakaszon a jelenlétük során nem volt forgalom.

9) A panasz eljárás során B. M. r. tzls-t 2015. szeptember 9-én 14 óra 50 perc és 15 óra 2 perc között hallgatták meg, aki aláírásával hitelesítetten előadta, hogy nincs semmiféle akadálya a meghallgatásának.

Vallomásában elmondta, hogy a jelentésében foglaltakat fenntartja. Arra nem emlékszik, hogy ki volt az épület előtt 2015. július 15-én, mikor az általa személyesen is ismert panaszos megjelent a K. Rendőrkapitányságon. Az biztos, hogy a panaszos neki azt mondta, hogy tud-e a vele szemben történt intézkedésről, és arról, hogy azzal szemben panasszal élt. B. M. r. tzls. közölte a panaszossal, hogy tud az intézkedésről és az általa tett panaszról is. Ezt követően megkérdezte a panaszost, hogy segíthet-e neki valamiben, amire ő azt válaszolta, hogy csak tudni szeretne volna, hogy tud-e a rendőrség a panaszáról.

10) N. S. r. tzls-t 2015. szeptember 7-én 14 óra 50 perc és 15 óra 20 perc között hallgatták meg.

A tanú aláírásával hitelesítetten is kijelentette, hogy nincs akadálya annak, hogy az eljárásban meghallgassák. Vallomásában előadta, hogy a jelentésében foglaltakat változatlanul fenntartja. Az eljáró kérdésére elmondta, hogy ő nem mondott a panaszosnak olyat, hogy ne tegyen panaszt a vele szemben intézkedő kollégájával szemben. Azt elismerte, hogy valóban le akarta fényképezni a panaszosnál lévő okmányt, de csak annak érdekében, hogy jelentést készítsen. Az okmány képét sem a faliújságra, sem máshová nem akarta kitenni, ezzel a gesztussal csak a panaszosnak akart segíteni, mivel azt hitte, hogy valami adminisztrációs hiba történt a vezetői engedélyének a megújítása során. Elmondta, hogy mivel nem engedte meg az okmány lefényképezését, így azt a rendőr le se fényképezte.

A tanú meghallgatása során bemutatta a saját tulajdonú mobiltelefonját, amely egy fekete színű S. telefon. Elmondta továbbá, hogy az őrsmobil, amelyet szintén magánál tartott, egy

régi típusú, nyomógombos N. fényképezőgép nélküli telefon. Az intézkedés során és annak végén sem ült be a szolgálati gépkocsiba a panaszos jelenlétében.

11) N. S. r. tzls. 2015. augusztus 27-én készítette el az intézkedésről készült, részletes rendőri jelentését, amelyben előadta, hogy 2015. július 25-én, 16 óra 20 perckor K. településen egyedül körzeti megbízotti feladatokat látott el a megkülönböztető jelzéssel ellátott szolgálati személygépkocsival, amely során K. belterületét ellenőrizte. A szolgálatának ellátása során észlelte, hogy vele szemben közlekedik K. belterületén a J. A, utcán K. út felől egy fehér színű P. személygépkocsi a panaszos. A panaszos a szolgálati személygépkocsi mellett elhaladt, ment tovább egyenesen a V. M. utca irányába. A rendőr a szolgálati gépkocsival a J. A. utca irányába haladt a K. út irányába. Mivel előző héten V. A. r. ftörm. intézkedés alá vonta a panaszost, amely során megállapítást nyert, hogy a panaszos nem rendelkezik érvényes vezetői engedéllyel, valamint az általa vezetett fehér színű kocsinak nincs érvényes felelősségbiztosítása. Erre tekintettel, figyelemmel az Rtv. 13. § (1) bekezdésében meghatározottakra a rendőr a szolgálati személygépkocsival a panaszos után fordult és a biztonságos követési távolságot megtartva elkezdte követni. Eközben, mivel tartani lehetett attól, hogy egyedül nem tudja majd végrehajtani szakszerűen, arányosan, jogszerűen az intézkedést, így EDR rádión keresztül segítséget kért a K. Rendőrkapitányságtól a gépkocsi megállításához. Valamint, mivel a rendőrörsön minden rendőri intézkedésről tud, ami történik, így tudomása volt arról, hogy a panaszos nem működik együtt a rendőri intézkedés során, így valószínűsíthető, hogy az intézkedést meg akarja majd hiúsítani, valamint ellenáll az intézkedés során, így valószínűleg igazolni sem fogja magát.

A rendőr – emlékezete szerint – kb. 40-50 km/h sebességgel követte a panaszost, végig K. J. A. úton, V. M. útvonalon, a 3401-es főútvonalon. A panaszos haladása során a főútról B. felé lekanyarodott balra. A szolgálati személygépkocsival a rendőr is lekanyarodott utána. Eközben mivel a segítség még nem érkezett meg, arra a döntésre jutott, hogy a megállítást egyedül végrehajtja, mivel tartani lehetett attól, hogy B. belterületére beérve ott nem áll meg, mások biztonságát veszélyeztetve menekülni fog, ez pedig egy rendőri intézkedés során sem engedhető meg, kivéve, ha arra alapos ok van. Az irányelv rendelkezéseit figyelembe véve a szolgálati személygépkocsi fényjelzését bekapcsolta. Ekkor a kocsitól – emlékezete szerint – kb. 20-30 méteres távolságra lehetett és kb. 60 km/h sebességgel haladt. A gépkocsivezető nem reagált a fényjelzésre, emiatt kettő hangjelzést adott le, majd balról óvatosan megkerülve, a lassításban lévő panaszos gépkocsiját az ő megálló gépjárműve előtt biztonságos távolságra oly módon állt meg, hogy a szolgálati gépjármű elakadásjelzőjét működtette. A rendőr ezt a műveletet kellő távolságból, kb. 40-50 km/h sebességgel hajtotta végre. A panaszos gépkocsija elé állt azért, mert tartott attól, hogy ha a háta mögé áll, akkor amikor a rendőr kiszáll a szolgálati gépjárműből, akkor a panaszos ezt kihasználva elhajt a helyszínről, így kivonja magát a rendőri intézkedés alól és bemegy B. belterületére az ott való gépjárművezetés pedig mások életét, vagyoni biztonságát veszélyeztetné. Ebben az esetben a rendőr úgy gondolja, hogy az előlről történő megállítás volt a célra vezetőbb; igaz így az irányelvet nem követte teljes mértékben.

Ezután a rendőr kiszállt a szolgálati gépjárműből és intézkedés alá vonta a panaszost. Az Rtv. 20. § (2) bekezdését figyelembe véve napszaknak megfelelően köszönt, közölte a nevét, rendfokozatát, azonosító számát, közölte vele az intézkedés célját, vagyis azt, hogy közúti ellenőrzést tart, így erre tekintettel adja át a személyes és menetokmányait. A panaszos ezt megtette. Az irányelvben foglaltakat úgy vette figyelembe, hogy megkérte a panaszost, hogy állítsa le a gépkocsi motorját, szálljon ki a kocsiból. A panaszos a kérésnek eleget tett. A

rendőr a szolgálati személygépjármű elejéhez ment a panaszossal, mivel ez volt az intézkedés során a legbiztonságosabb szituáció, valamint ez a szituáció sem a panaszos, sem pedig a rendőr biztonságát nem veszélyeztette. Ezután az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja alapján elkezdte a panaszos okmányainak az ellenőrzését, amely során odaérkezett V. K. r. ftlzs. is, aki balesethelyszínélő. Az okmányokat megnézve megállapította, hogy a panaszos által vezetett személygépjármű érvényes felelősségbiztosítással rendelkezik, frissen kötötte azt a panaszos 2015. július 23-i dátummal, a gépkocsi forgalmi érvényességgel rendelkezik 2017. április hónapig. A panaszos érvényes vezetői engedéllyel rendelkezik, amelyet megújított orvosilag B-kategóriára alkalmas minősítést kapott. V. K. is ellenőrizte a panaszos által átadott papírokat, és ő is rendben találta azokat. V. K.-nal közölte a rendőr, hogy nem tartja szükségesnek, hogy jelen legyen a továbbiaknál, mivel a panaszos együttműködött az intézkedés során. V. K. ezután a helyszínről eltávozott. Ezután a rendőr közölte a panaszossal, hogy lekéri az adatait, így legyen türelemmel. A szolgálati gépkocsi jobb ajtaját kinyitotta a rendőr, majd a szolgálati gépkocsi EDR rádióján keresztül a szolgálati gépkocsi mellett állva lekérte a panaszost körözésben, valamint vezetői engedély nyilvántartásban. Eközben a panaszos közölte vele, hogy őt a múlt héten egy helyi, madarasi rendőr igazoltatta és fel is jelentette, mivel nem volt érvényes vezetői engedélye, akkor még le volt járva neki az. A rendőr ekkor közölte a panaszossal, hogy pont emiatt vonták őt intézkedés alá, mert úgy tudta, hogy orvosilag nem érvényes a jogosítványa és anélkül közlekedik. A panaszos erre azt mondta, hogy láthatja a rendőr is, hogy most már érvényes és az okmányirodában történt adminisztrációs hiba miatt nem volt érvényes a jogosítványa. Eközben a rendőr mondta a panaszosnak, hogy az orvosi papírjait lefényképezi, ír egy jelentést, abba a szabálysértési ügybe, amelyben feljelentették, hogy adminisztrációs hiba lehet a dologban, amiért nem volt jogosítványa. Ezt a rendőr a saját tulajdonát képező, fekete színű, S. típusú mobiltelefonjával akarta végrehajtani. A panaszos erre azt mondta, hogy ehhez nem ad engedélyt, majd megoldja ő. Ezután a rendőr a dologtól elállt, nem fényképezte le a panaszos okmányait, a panaszos kérése miatt. A TIK ügyeletese közölte, hogy minden rendben van a panaszossal: körözésben nem szerepel, valamint nincs eltöltve vezetéstől. Az intézkedés során a panaszos személygépjárművében végig bent ült B. A., akit a rendőr nem vont intézkedés alá, mivel nem tartotta azt indokoltnak, emiatt nem rögzítette az adatait. B. A. a panaszossal történt intézkedést látta, viszont a távolság miatti a beszélgetést nem hallhatta. Az intézkedést végig a szolgálati kocsi mellett hajtotta végre a rendőr, abba egyszer sem ült vissza, mivel az veszélyeztette volna az intézkedés végrehajtását.

A panaszos az intézkedés során közölte, hogy feljelentette V. A. r. ftörm-t, mivel szerinte az intézkedése nem volt jogszerű, szakszerű, arányos. Erre a rendőr azt mondta, hogy nem tud az esettel kapcsolatban nyilatkozni, sőt nem is teheti meg azt, hiszen nem volt ott. Ha a panaszos tett panaszt azzal kapcsolatosan meg fogják majd keresni, foglalkoznak az ügyel. Ekkor a panaszos azt mondta a rendőrnek, hogy azért állítják meg a rendőrök, mivel a K. Rendőrösön a takarítónő (B. S.), A. (barátnője) édesanyja, és családi problémák miatt küldi rá a rendőrösön dolgozókat. A rendőr közölte vele, hogy a rendőrség nem foglalkozik ilyen dolgokkal, ő pedig pláne nem. A rendőrség akkor intézkedik, ha szabálysértés, bűncselekmény gyanúja áll fent, vagy ha a közbiztonság érdekei azt megkívánják. Ezután közölte a panaszossal, hogy az intézkedést befejezte, mindent rendben talált, ha a rendőri intézkedéssel nem ért egyet, amiatt panaszt tehet a Testületnél, vagy a K. Rendőrkapitányságon. Ezt követően elkészönt a panaszostól. Az elkészönés során Ö. T. r. ftzls. a helyszínre érkezett, mivel K. településen házkutatást kellett végrehajtani. Ö. T. r. ftzls. egyeztetett a K-i házkutatások miatt, majd beszállt a szolgálati gépkocsiba, majd visszament K. településre.

N. S. r. tzls. jelentette továbbá, hogy a panaszossal szemben alkoholszondát nem alkalmazott, mivel ittas járművezetés gyanúja nem állt fent a panaszossal szemben. A panaszos az intézkedés során normálisan kommunikált, ittasság klinikai tüneteit nem produkálta.

12) B. M. r. tzls. 2015. augusztus 26-án készítette el jelentését, amelyben előadta, hogy 2015. július 15-én 8 órától 20 óráig szolgálatirányító parancsnokként látott el szolgálatot a K. Rendőrkapitányságon. 2015. július 15-én, 15 óra 30 perckor a K. Rendőrőrsön szolgálatot teljesítő V. A. r. ftörm. jelentette szolgálatirányítói mobiltelefonon, hogy egy fő előállítását hajtott végre a K. Rendőrőrsre. Válaszul közölte vele, hogy megértette, majd közölte V. A. r. ftörm-rel, hogy amint küldhető lesz ismét jelentse a részére.

14 óra 10 perc körüli időben V. A. r. ftörm. ismételten felhívta B. M. r. tzls-t a szolgálatirányító mobilon és jelentette, hogy az előállított személy a panaszos, aki panasszal élt a rendőri intézkedés ellen, amelyet a személyes szabadságot korlátozó intézkedésről készített jelentés igazolására rávezettek. Tekintettel arra, hogy a panaszosnak a rendőri intézkedés során sérülése nem keletkezett, így azonnali parancsnoki kivizsgálásra nem volt szükség. V. A. r. ftörm. továbbá jelentette, hogy a panaszost szabadon bocsátotta, miután a papírokat aláírták.

16 óra 40 perckor a panaszos megjelent a K. Rendőrkapitányság épülete előtt, majd becsengetett. Tekintettel arra, hogy a hivatali munkaidő már befejeződött, így az objektum védelmi előírásoknak megfelelően az épület bejárati ajtaja zárva volt. Az épület nem túl előnyös kialakításának köszönhetően kihajolva az ablakon megkérdezte a panaszost, akit személyesen, név szerint ismer, hogy miben segíthet neki, majd bemutatkozását követően közölte, hogy őt a K. Rendőrőrsre állították elő, illetve, hogy a rendőri intézkedéssel szemben panasszal élt. B. M. r. tzls. közölte a panaszossal, hogy tudomása van a vele szemben foganatosított intézkedésről, illetve a panaszáról is. Ezt követően megkérdezte a panaszost, hogy segíthet-e még valamiben, amelyre a panaszos közölte, hogy nem kér semmilyen rendőri segítséget, csak tudni szeretne volna, hogy van-e tudomása a vele szemben alkalmazott rendőri intézkedésről, illetve a panaszáról. Ezt követően elkészönt és az épület elől gyalogosan távozott.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testület a panaszos által, a beadványában előadott kifogások tekintetében először azt vizsgálta meg, hogy vajon határidőben terjesztette-e be panaszbeadványát.

A panaszos beadványát 2015. augusztus 11-én terjesztette elő, a vele szemben 2015. július 15-én, 16-án és 24-én foganatosított rendőri intézkedésekkel szemben.

Az Rtv. 93. §-a értelmében a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

Jelen esetben a panaszos 2015. augusztus 11-én terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben először 2015. július 15-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben, vagyis a panaszos az intézkedéstől számított 27 nap elteltével terjesztette elő panaszát. Tekintettel arra, hogy a panaszos beadványában nem adott elő olyan objektív, rajta kívül álló körülményt, amellyel kimenthette volna késedelme tényét, így a Testület álláspontja szerint a panasz etekintetben elkésettnek minősül, így a Testület érdemi eljárást nem folytatott le a 2015. július 15-én, a panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedés vonatkozásában.

A második, sérelmezett rendőri intézkedés 2015. július 16-án történt. Tekintettel arra, hogy a panasz előterjesztése és a sérelmezett rendőri intézkedés között összesen 26 nap telt el és a panaszos rajta kívül álló, objektív körülményekre hivatkozással késedelmét nem mentette ki, így a Testület nem határozhatott másként, minthogy a beadvány késedelmes voltát állapította meg ezen kifogásolt rendőri intézkedéssel szemben, így a Testület nem folytatta le érdemi eljárást a 2015. július 16-án történtek vonatkozásában.

Így a Testület álláspontja szerint a panasz ezen két sérelmezett intézkedés vonatkozásában elkésettnek tekinthető.

IV.

Azonban a Testület megvizsgálta a panaszossal szemben, 2015. július 24-én végrehajtott rendőri intézkedést (helyesebben a rendőrség által becsatolt közokiratok szerint azt július 25-én hajtották végre), így nevezetesen: a közlekedésrendészeti intézkedést és a fényképfelvétel készítését.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének a VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogát, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként a panaszossal szemben végrehajtott közlekedésrendészeti intézkedést vizsgálta meg.

a) A végrehajtott intézkedés jogalapja kapcsán a Testület az alábbi álláspontra helyezkedett.

A panaszos előadta, hogy 2015. július 24-én, a délutáni órákban a barátnőjével úgy döntöttek, hogy a nagy melegre való tekintettel kimennek gépkocsival a B. strandfürdőbe. K. város J. A. út és a B.-Zs. út kereszteződésében a panaszos arra lett figyelmes, hogy rendőrautó elkezdte őt követni. Szorosan, a követési távolságot korántsem betartva, már-már feszült helyzetet teremtve egészen B. IV. B. K. út és a K. K. út kereszteződéséig követte őt. Itt bekanyarodva a B. IV. B. K. útra a rendőrautóból felszólalt a hangjelzés. A panaszos emlékezete szerint a fényjelzés is működött. A rendőrautó a panaszos gépjárműve elé robbant; elmondása szerint épeszű ember nem vezet így. Beállt a panaszos elé és vészfékezésre készítette őt. Pár másodperc múlva a rendőr kiszállt az autóból és gúnyosan, már-már dalolászva, mosollyal az arcán elkérte az iratait, amelyeket a panaszos készségesen át is nyújtott neki. Erre a rendőr meglepődve kérdezte a panaszost, hogy neki van ezek szerint jogosítványa. Amire a panaszos

igenlő választ adott. A rendőr feje erre vérvörös lett és megkérte a panaszost, hogy fáradjon vele a rendőrségi gépjárműhöz. Itt pár perc várakozás történt, majd a panaszos ismételtén megdöbbenve tapasztalta, hogy jött még egy rendőrautó, amiben ketten ültek. Kiszállva a rendőrautóból, illedelmesen köszönt mind a két rendőrtiszt és átvették a panaszos iratait, a másik, őt igazoltató rendőrtől. Ekkor a tapasztaltabb, idősebb rendőr közölte, hogy „Te! Ennek van jogosítványa!”. Ekkor a panaszost elsőnek igazoltató rendőr közölte a két kollégájával, hogy bocsánat, ő azt hitte, hogy a panaszosnak nincs jogosítványa. Ekkor az idősebb rendőr kezét nyújtott a panaszosnak és sűrű elnézések közepette elbúcsúzott a panaszostól. Ezután ismételtén ketten maradt a panaszos az őt igazoltató rendőrrel a rendőr gépjárművénel.

A rendőrség előadása szerint a szóban forgó intézkedés valójában 2015. július 25-én történt, amelyet a körzeti megbízotti feladatokat ellátó egy fő rendőr hajtott végre a panaszossal szemben. A rendőr szolgálatának ellátása során észlelte, hogy vele szemben közlekedik K. belterületén a J. A. utcán K. út felől egy fehér színű P. személygépkocsival a panaszos. A panaszos a szolgálati személygépkocsi mellett elhaladt, ment tovább egyenesen a V. M. utca irányába. A rendőr a szolgálati gépkocsival a J. A. utca irányába haladt a K. út irányába. Mivel előző héten V. A. r. ftörm. intézkedés alá vonta a panaszost, amely során megállapítást nyert, hogy a panaszos nem rendelkezik érvényes vezetői engedéllyel, valamint az általa vezetett fehér színű kocsinak nincs érvényes felelősségbiztosítása. Erre tekintettel, figyelemmel az Rtv. 13. § (1) bekezdésében meghatározottakra a rendőr a szolgálati személygépkocsival a panaszos után fordult és a biztonságos követési távolságot megtartva elkezdte követni. Figyelemmel arra, hogy a rendőrsőn minden rendőri intézkedésről tud, ami történik, így tudomása volt arról, hogy a panaszos nem működik együtt a rendőri intézkedés során, így valószínűsíthető, hogy az intézkedést meg akarja majd hiúsítani, valamint ellenáll az intézkedés során, így valószínűleg igazolni sem fogja magát. A rendőr – emlékezete szerint – kb. 40-50 km/h sebességgel követhette a panaszost, végig K. J. A. úton, V. M. útvonalon, a 3401-es főútvonalon. A panaszos haladása során a főútról B. felé lekanyarodott balra. A szolgálati személygépkocsival a rendőr is lekanyarodott utána. Eközben mivel a segítség még nem érkezett meg, arra a döntésre jutott, hogy a megállását egyedül végrehajtja, mivel tartani lehetett attól, hogy B. belterületére beérve ott nem áll meg, mások biztonságát veszélyeztetve menekülni fog, ez pedig egy rendőri intézkedés során sem engedhető meg, kivéve, ha arra alapos ok van. Az irányelv rendelkezéseit figyelembe véve a szolgálati személygépkocsi fényjelzését bekapcsolta. Ekkor a kocsitól – emlékezete szerint – kb. 20-30 méteres távolságra lehetett és kb. 60 km/h sebességgel haladt. A gépkocsivezető nem reagált a fényjelzésre, emiatt kettő hangjelzést adott le, majd balról óvatosan megkerülve, a lassításban lévő panaszos gépkocsiját az ő megálló gépjárműve előtt biztonságos távolságra oly módon állt meg, hogy a szolgálati gépjármű elakadásjelzőjét működtette. A rendőr ezt a műveletet kellő távolságból, kb. 40-50 km/h sebességgel hajtotta végre. A panaszos gépkocsija elé állt azért, mert tartott attól, hogy ha a háta mögé áll, akkor amikor a rendőr kiszáll a szolgálati gépjárműből, akkor a panaszos ezt kihasználva elhajt a helyszínről, így kivonja magát a rendőri intézkedés alól és bemegy B. belterületére az ott való gépjárművezetés pedig mások életét, vagyónbiztonságát veszélyeztetné. Ebben az esetben a rendőr úgy gondolja, hogy az előlről történő megállítást volt a célra vezetőbb; igaz így az irányelvet nem követte teljes mértékben. Ezután a rendőr kiszállt a szolgálati személygépjárműből és intézkedés alá vonta a panaszost.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. § értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a terrorizmus elleni küzdelem és az Rtv-ben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú

ellenőrzés. A rendőrség a bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében (Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pont), közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el (Rtv. 1. § (2) bekezdés 4. pont).

Az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja szerint a rendőr közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

Az igazoltatás Rtv. 29. § (1) bekezdésben rögzített szabályai szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség, a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. § szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A Szolgálati Szabályzat 9. § (3) bekezdése szerint a rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha

- a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy
- b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és - amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele - rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

A hivatkozott jogszabályi rendelkezésekből kitűnik, hogy az Rtv. 44. §-a alapján a rendőr jogosult valamennyi, a közlekedésben résztvevő járművet közúti ellenőrzés alá vonni és ezen közlekedésrendészeti intézkedés során ellenőrizheti mind a közlekedési rendszabályok megtartását, mind pedig a jármű közlekedésbiztonsági állapotát. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben – tehát akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal – megilleti. Míg az Rtv. 29. § alapján a rendőri intézkedéshez az szükséges, hogy a rendőr valamilyen jogellenes cselekmény gyanúját észlelje.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A KRESZ 5. § (1) bekezdés f) pontja szerint a közlekedésben olyan járművel szabad részt venni, amelyre a külön jogszabályban meghatározottak szerinti kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási fedezet fennáll.

A KRESZ 4. § (1) bekezdés a) pontja értelmében járművet az vezethet, aki a járművezetésre jogszabályban meghatározott, érvényes engedéllyel rendelkezik és a jármű vezetésétől eltöltve nincs. Jelen szakasz (3) bekezdése értelmében az (1) bekezdésben említett engedélyt a vezetőnek vezetés közben magánál kell tartania. Ezt egészíti ki a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 5. § (2) bekezdése szerint közúton járművet az vezethet, aki a biztonságos vezetésre alkalmas állapotban van, a jármű vezetéséhez előírt engedéllyel rendelkezik.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 224. § (1) bekezdése értelmében, aki a KRESZ-ben meghatározott, közúti közlekedésre vonatkozó szabályokat megszegi, ha a 217-222. § szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.

A Szabs. tv. 225. § (1) bekezdése szerint, aki a külön jogszabályban meghatározott közúti közlekedési igazgatási szabályokat megsérti, szabálysértést követ el.

A Testület, a rendelkezésére bocsátott iratok alapján a történeti tényállás részeként kezelte azt, hogy a panaszossal szembeni intézkedés kezdeményezésére rendőri észlelés alapján került sor, hiszen az intézkedő rendőrnek hivatalos tudomása volt arról, hogy a panaszossal szemben, egy héttel korábban rendőri intézkedést foganatosított az egyik kollégája, amely során megállapítást nyert, hogy a panaszos nem rendelkezik érvényes vezetői engedéllyel (lejárt az orvosi alkalmassági ideje) és a használatában lévő gépjármű érvényes kötelező felelősségbiztosítással sem rendelkezett. Ezen körülményekre tekintettel a panaszossal szemben rendőri feljelentés alapján szabálysértési eljárás indult, amelyről a körzeti megbízott információkkal rendelkezett, hiszen pontosan tisztában van az illetékességi területén történt rendőri intézkedésekkel. Figyelemmel ezen tényre a vélelmezett jogsértés megállapítása, vagy kizárása érdekében a panaszos után haladt, akivel szemben, megállítást követően az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja alapján közlekedésrendészeti intézkedést hajtott végre. Ennek kapcsán a panaszos okmányait rendben találta: a panaszos rendelkezett most már érvényes vezetői engedéllyel, annak kapcsán egy okmányirodai igazolás is volt nála és a gépjárműve tekintetében egy rendkívül friss, két napos érvényes felelősségbiztosítással is rendelkezett. Ezt követően a rendőr, amint kizárta a panaszossal szemben felmerült, szabálysértés elkövetésére vonatkozó gyanút befejezte az intézkedést és távozott a helyszínről.

A Testület álláspontja szerint a rendőrnek lehetett hivatalos tudomása arról, hogy a panaszos esetleg nem rendelkezik érvényes gépjárművezetői engedéllyel, kötelező gépjármű felelősségbiztosítással, hiszen alig egy héttel ezelőtt pontosan ezen okok miatt indítottak vele

szemben szabálysértési eljárást. Így a Testület véleménye szerint a rendőr, amikor észlelte a mellette, személygépjárművel elhaladó panaszost vélelmezhetette azt, hogy a panaszos továbbra sem rendelkezik a fentebb meghatározott érvényes engedélyekkel, így gondolhatta azt, hogy szabálysértést követ el a panaszos. Így a gyanú kizárása, megalapozása, gyengítése érdekében intézkedést kezdeményezett a panaszossal szemben, amely a szóban forgó okmányok ellenőrzésére terjedt ki. A Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben végrehajtott rendőri intézkedés nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, hiszen adott esetben konkrét jogsértés észlelése hiányában is a rendőr közlekedésrendészeti intézkedést kezdeményezhet annak érdekében, hogy meggyőződjön arról, hogy az intézkedés alá vont személy rendelkezik-e a közúti közlekedésben való részvételhez szükséges okmányokkal, a gépjármű műszaki feltételei megfelelnek-e a jogszabályoknak meghatározottaknak. Emiatt a Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége, így emiatt a panaszos kifogását a Testület nem találta alaposnak.

A Testület a fentiek alapján megállapította, hogy a rendőrök oldalán fennállt a panaszossal szembeni intézkedési kötelezettség, tekintettel a fent hivatkozott jogszabályhelyekre. A rendőrség a közlekedési szabályok betartását, a járműhasználat szabályszerűségét, valamint az okmányokra vonatkozó előírások megtartását minden esetben ellenőrizheti, erre tekintettel a Testület megállapította, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában (Rtv. 44. §) járt el a panaszossal szemben, így az intézkedés kezdeményezése a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát nem sértette.

b) A panaszos külön kifogásolta a gépjárműve megállításának a módját, így a Testület ezt jelen alpont alatt vizsgálta meg.

A panaszos beadványában előadta, hogy K. város J. A. út és a B.-Zs. út kereszteződésében arra lett figyelmes, hogy egy rendőrautó elkezdte őt követni. Szorosan, a követési távolságot korántsem betartva, már-már feszült helyzetet teremtve egészen B. IV. B. K. út és a K. K. út kereszteződéséig követte őt. Itt bekanyarodva a B. IV. B. K. útra a rendőrautóból felszólalt a hangjelzés. A panaszos emlékezete szerint a fényjelzés is működött. A rendőrautó a panaszos gépjárműve elé robbant, elmondása szerint épeszű ember nem vezet így. Beállt a panaszos elé és vészfékezésre készítette őt.

A rendőrség tájékoztatása szerint az intézkedő rendőr K. belterületén arra lett figyelmes, hogy a J. A. utcán K. út felől egy fehér színű P. személygépkocsival közlekedik a panaszos. A panaszos a szolgálati személygépkocsi mellett elhaladt, ment tovább egyenesen a V. M. utca irányába. A rendőr a szolgálati gépkocsival a J. A. utca irányába haladt a K. út irányába. A szolgálati személygépkocsival a panaszos után fordult és a biztonságos követési távolságot megtartva elkezdte követni. Kb. 40-50 km/h sebességgel követhette a panaszost, végig K. J. A. úton, V. M. útvonalon, a 3401-es főútvonalon. A panaszos haladása során a főútról B. felé lekanyarodott balra. A szolgálati személygépkocsival a rendőr is lekanyarodott utána. Eközben mivel a segítség még nem érkezett meg, arra a döntésre jutott, hogy a megállítását egyedül végrehajtja, mivel tartani lehetett attól, hogy B. belterületére beérve ott nem áll meg, mások biztonságát veszélyeztetve menekülni fog, ez pedig egy rendőri intézkedés során sem engedhető meg, kivéve, ha arra alapos ok van. Az irányelv rendelkezéseit figyelembe véve a szolgálati személygépkocsi fényjelzését bekapcsolta. Ekkor a kocsitól – emlékezete szerint – kb. 20-30 méteres távolságra lehetett és kb. 60 km/h sebességgel haladt. A gépkocsivezető nem reagált a fényjelzésre, emiatt kettő hangjelzést adott le, majd balról óvatosan megkerülve,

a lassításban lévő panaszos gépkocsiját az ő megálló gépjárműve előtt biztonságos távolságra oly módon állt meg, hogy a szolgálati gépjármű elakadásjelzőjét működtette. A rendőr ezt a műveletet kellő távolságból, kb. 40-50 km/h sebességgel hajtotta végre. A panaszos gépkocsija elé állt azért, mert tartott attól, hogy ha a háta mögé áll, akkor, amikor a rendőr kiszáll a szolgálati gépjárműből, akkor a panaszos ezt kihasználva elhajt a helyszínről, így kivonja magát a rendőri intézkedés alól és bemegy B. belterületére az ott való gépjárművezetés pedig mások életét, vagyónbiztonságát veszélyeztetné. Ebben az esetben a rendőr úgy gondolja, hogy az előlről történő megállítás volt a célra vezetőbb; igaz így az irányelvet nem követte teljes mértékben.

A KRESZ 6. §-ának (2) bekezdése értelmében amennyiben a rendőr menet közben kíván egy gépkocsit megállítani, azt úgy teheti meg, ha a megkülönböztető fényjelzést használó gépkocsiból, illetve motorkerékpárról ad jelzést, karjának, fehér szegélyű piros tárcsának, piros vagy fehér fényű lámpának fel-le mozdításával, illetőleg hangszórón vagy a megállásra felhívó szövegű felirattal. Ugyanez következik a KRESZ 6. §-a (2) bekezdésének b) pontjából is, ami úgy rendelkezik, hogy a megkülönböztető fényjelzést használó gépkocsiból vagy motorkerékpárról, illetőleg rendőrségi helikopterről hangszórón keresztül adott, a követendő közlekedési magatartásra vonatkozó utasításnak megfelelő módon kell az úton közlekedő jármű vezetőjének eljárnia.

Az irányelv a fenti KRESZ szabály során alkalmazandó módszereket részletezi. Rögzíti, hogy a rendőr a járművek megállítását a hatályos jogszabályok alapján hajtja végre. Attól függően, hogy a rendőr gyalogosan, motorkerékpárral, illetve gépkocsival hajtja végre a feladatot, különböző módszereket kell alkalmaznia. A megállításkor fokozott figyelmet kell arra fordítani, hogy a járművezető a jelzést kellő időben észlelje. Az irányelv 2.1.2. pontja szerint a leállítások során, valamint az úttesten, az útpadkán és a leállósávon történő intézkedés ideje alatt minden esetben működtetni kell a megkülönböztető fényjelzést. A rendőr biztonságát elsősorban a jármű hátulról történő megállítása szolgálja. Ennek érdekében a megkülönböztető fényjelzést használó gépkocsiból, vagy motorkerékpárról, illetőleg rendőrségi helikopterről a rendőr hangszórón keresztül adjon, a követendő közlekedési magatartásra vonatkozó utasítást (pl.: forgalmi rendszám, típus, illetve egyedi azonosításra alkalmas jegy és a követendő cselekvés megnevezésével) az úton közlekedő jármű vezetője részére. A szóban adott utasítást a rövid ideig üzemeltetett megkülönböztető hangjelzés adása is előzze meg annak érdekében, hogy a szóbeli utasítás a közlekedőket ne érje váratlanul és az figyelmüket keltse. Az irányelv 2.1.2. pontja azt is tartalmazza, hogy amennyiben a hátulról történő megállítási kísérlet – kívülálló ok miatt – nem vezet eredményre, úgy az úton haladó motoros, vagy gépkocsizó járőr kiemelt figyelemmel és fokozott óvatossággal előzze meg a megállítandó járművet, alakítsa ki a megelőzőt járműhöz viszonyított szükséges követési távolságot, és ezt követően a közúti közlekedés szabályai szerint adjon „Állj!” jelzést.

Az irányelv 2.1.2.1. a szolgálati gépkocsival végrehajtott megállás között külön nevesíti azt az esetet, amikor a megállítást egyfős gépkocsizó járőr végzi. Ezen rendelkezések értelmében az egyfős gépkocsizó járőr esetén törekedni kell a jármű hátulról történő megállítására, mert az előlről való megállítás biztonsági kockázatai kiemelten érvényesülnek, hiszen a rendőr nem tudja a megállított gépkocsiban ülő személyeket figyelemmel kísérni. Amennyiben az előlről történő megállítás elkerülhetetlen, úgy a rendőr a megállítandó jármű melletti elhaladása során a megkülönböztető fényjelzés mellett rövid ideig működtesse a megkülönböztető hangjelzést is. A megfelelő követési távolságot kialakítva érkezzen a jármű elé, és ha van mód rá jelszótárcsával adjon „Állj!” jelzést, továbbá a gépjármű irányjelzőjét működtetve jelezze a megállási szándékot.

Az irányelv 2.3.1. pontja tartalmazza azon rendelkezéseket, amelyeket a rendőröknek figyelembe kell venni abban az esetben, hogy ha a rendőr jelzésére az intézkedés alá vonni kívánt jármű nem áll meg. E szerint az ésszerűnél nagyobb kockázatvállalás a rendőrnek nem megengedett, helyette a technikai lehetőségekkel élve (rádió, telefon, etc.) segítséget kell kérni a jármű sikeres megállításához. Ha az „Állj” jelzésre a gépjármű nem áll meg, és nincs adat arra, hogy a jármű vezetője bűncselekményt valósított meg, akkor a forgalmi rendszámot, a típust, esetlegesen a tanúk adatait jegyezze fel a rendőr. Ügyelete felé a jelentését haladéktalanul tegye meg, és a továbbiakban annak utasítása szerint járjon el. A megállást elmulasztó szabálysértő feljelentését soron kívül készítse el.

Jelen kifogás kapcsán a panaszos és a rendőrség tényelőadása szinte teljesen egybecseng. Egy ponton mutatható ki ellentmondás, az pedig a követési távolság; hiszen míg a panaszos azt állítja, hogy a rendőr nem tartotta be a közlekedése során a biztonságos követési távolságra vonatkozó előírásokat, addig a rendőr azt állítja, hogy azokat betartotta. A Testület a történeti tényállás kialakítása során ezen ellentmondást, annak feloldhatatlansága miatt figyelmen kívül hagyta. Az általa megállapítottak szerint a rendőr a panaszost úgy állította meg, hogy először megkülönböztető fényjelzést használt, majd hangjelzést adott le, végül pedig a panaszos gépjárműve elé került és így kényszerítette megállásra azt.

A rendőr a megállítás kapcsán saját maga a jelentésében rögzítette, hogy a megkülönböztető fényjelzés hatására, majd kétszeri hangjelzés leadására a panaszos lassítani kezdett, mégis ennek ellenére megelőzte a panaszos járművét és elé kerülve állította meg azt. A Testület álláspontja szerint a fentebbi rendelkezésekre figyelemmel ez a fajta megállítási módszer indokolatlan volt jelen esetben, hiszen a rendőr maga is meghatározta, hogy a panaszos lassítani kezdett, így a hátulról történő megállítás végrehajtása sikeresnek mutatkozott. Emiatt az előről történő megállítás feltételei nem valósultak meg jelen esetben, így a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának csekély fokú sérelmét állapította meg.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőr nem tartotta be a gépjármű megállításhoz vonatkozó normákat, így a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának csekély fokú sérelmét állapította meg.

2) A Testület ezt követően megvizsgálta, hogy a rendőr valóban készítette-e fényképfelvételt a panaszos okmányairól.

A panaszos sérelmezte, hogy amikor a rendőr őt igazoltatta közlekedésrendészeti intézkedés keretében, akkor félrehívta és lefotózta a vezetői engedélyét és az okmányiroda által kiadott igazolást. Ekkor a panaszos rákérdezett, hogy ezt mégis miért teszi, illetve ezt ki engedte meg neki. Erre nemes egyszerűséggel az volt a rendőrnek a válasza, hogy fogja, kinyomtatja és kiteszi a faliújságra, hogy ne b*szassák őt a kollégái. A rendőrt a panaszos felszólította, hogy ehhez nem járul hozzá, nem engedi, hogy az iratait közszemlére tegyék, így megkérte a rendőrt, hogy azonnal törölje ki a telefonjából az általa lefényképezett képeket. Erre egy nemleges választ kapva a rendőr nemes egyszerűséggel fogva magát, beült a gépjárművébe, felhúzta az ablakát. Eközben a telefonjával babrált.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszossal szemben intézkedő rendőr csupán le akarta fényképezni a panaszos vezetői engedélyét és az okmányiroda által kiállított igazolást annak érdekében, hogy a panaszossal szemben megindult szabálysértési eljárás iratai közé becsatolja. A panaszostól erre engedélyt kért, amelyet a panaszos nem adott meg, azt mondta,

hogymajd ő megoldja. Emiatt nem is fényképezte le a rendőr a panaszos vezetői engedélyét és az igazolást. Az intézkedést pedig nem úgy fejezte be, ahogy a panaszos állítja. Így a panaszos állításai egyáltalán nem fedik a valóságot.

Az Rtv. 42. § (1) bekezdése biztosítja a rendőrség számára azt a lehetőséget, hogy a célhoz kötöttség elvét tiszteletben tartva felvételt készítsen „a rendőri intézkedéssel, illetve az ellátott szolgálati feladattal összefüggésben az érintett személyről, a környezetéről, illetőleg a rendőri intézkedés szempontjából lényeges körülményről”. A hivatkozott szakasz (6) bekezdése ad eligazítást abban a kérdésben, hogy mely törvényes célokra használhatóak fel a rendőrségi felvételek: az „csak a rögzítés helyszínén elkövetett bűncselekmény, szabálysértés vagy a közlekedés szabályainak megsértése miatt indult büntető-, szabálysértési vagy más hatósági eljárás során, körözött személy vagy tárgy azonosítása vagy a rendőri intézkedés jogszerűségének közigazgatási eljárásban történő vizsgálata céljából, illetve az érintett személy jogainak gyakorlása érdekében használható fel”.

Egyértelmű, hogy a felvételek készítése során ezen célokra, továbbá az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infó. tv.) 4. §-ában foglalt célhoz kötöttség – alkalmasság, feltétlen szükségesség, arányosság – elvére figyelemmel kell eljárni. Ez következik az Rtv. 11. § (1) bekezdéséből, amely szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A felvételkedés, mint rendőri intézkedés kapcsán érvényesül ezen túlmenően az Rtv. 15. §-a is („a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”), amely szintén a törvényes céllal arányos rendőri tevékenység követelményét tételezi.

Az adatvédelmi biztos az 502/P/2008. számú ügyben rögzítette megállapítását, miszerint a jogszerű rendőrségi kamerahasználat feltétele, hogy a törvényi felhatalmazás köre mellett a rendeltetésszerű használatra is ügyeljenek, hiszen csak így felelhet meg a felvételkedés által megvalósított alapjog-korlátozás a célhoz kötöttség és arányosság elvének.

Az Rtv. 42. § (1) bekezdése rendőri intézkedéssel, illetve az ellátott szolgálati feladattal összefüggésben egyaránt lehetővé teszi felvételek készítését a rendőrség számára. A Testület úgy véli, hogy az események rekonstruálhatósága – a felvételkedés legitim céloknak megfelelő alkalmazása esetén – ugyanúgy szolgálja az intézkedés alá vont személy, mint a rend fenntartóinak érdekét, hiszen egy-egy ilyen felvétel a rendőrség esetleges jogellenes cselekményeit éppen úgy tanúsítja, mint az állampolgárét.

Tekintettel arra, hogy a panaszos és a rendőrség is eltérő tartalmú információt hozott a Testület tudomására tekintetben, hogy ténylegesen sor került-e a fényképfelvétel elkészítésére, így a Testület a tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondás birtokában nem tudott olyan történi tényállást kialakítani, amelynek fényében tüzetesen megvizsgálhatta volna a kifogásoltakat. Ezen körülményre tekintettel a Testület csakis úgy határozhatott, hogy a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható a fényképfelvétel készítése kapcsán.

Tekintettel a fentebb közöltekre a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható a fényképfelvétel készítése kapcsán.

V.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrség oldalán fennállt az intézkedési kötelezettség a panaszossal szemben, így a vele szemben az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja alapján fogatosított közlekedésrendészeti intézkedés végrehajtásához kellő jogszabályi felhatalmazással rendelkeztek, így a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A panaszos külön kifogásolta a gépjárműve megállításának a módját, amely kapcsán a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának csekély fokú sérelmét állapította meg, hiszen a megállítás kapcsán a rendőr nem tartotta be a megállításra vonatkozó normákat. Végezetül a Testület a tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel nem tudott olyan történeti tényállást kialakítani, amely fényében megvizsgálhatta volna a fényképfelvétel készítésére vonatkozó kifogást, így arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. november 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag